

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om social service, lov om integration af udlændinge i Danmark og forskellige andre love (Mulighed for at udarbejde Én plan til borgere med komplekse og sammensatte problemer)

Beskæftigelsesministeriet

§ 1

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016, som ændret ved § 1 i lov nr. 173 af 20. februar 2017 og § 9 i lov nr. 674 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 a, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Begrebet jobcenter dækker også over en anden enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for personer, der er omfattet af § 2 og som skal have Én plan, jf. § 30 b i denne lov eller § 13 i lov om sygedagpenge.«

2. *Overskriften* til kapitel 9 affattes således:

»Min Plan«, rehabiliteringsplan og Én plan«

3. Efter § 30 a indsættes:

»§ 30 b. For personer omfattet af § 2, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan der i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, og rehabiliteringsplanens indsatsdel udarbejdes Én plan. En person kan afvise, at der udarbejdes Én plan i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, og rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Stk. 2. Én plan erstatter »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, og rehabiliteringsplanens indsatsdel. Én plan indeholder personens beskæftigelsesrettede indsats og øvrige indsatser.

Stk. 3. Når der udarbejdes Én plan i stedet for »Min Plan« fraviges §§ 27-30. Når der udarbejdes Én plan i stedet for rehabiliteringsplanens indsatsdel fraviges § 30

a, stk. 1 og 5, for så vidt angår rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Stk. 4. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. §§ 68 c og 68 g, udarbejder *Én plan* for de personer, der deltager i ressourceforløb eller jobafklaringsforløb.«

4. I § 31, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter: »personens arbejdsevne « »samt om muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes *Én plan*«.

5. I § 68 c, *stk. 2*, ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.

6. I § 68 g, *stk. 3*, ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.

§ 2

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 269 af 21. marts 2017, som ændret ved § 1, nr. 25 i lov nr. 100 af 30. august 2015 og § 8 i lov nr. 674 af 8. juni 2016, fortages følgende ændringer:

1. I § 47, *stk. 1, 2. pkt.* indsættes efter »Min Plan«: »eller *Én plan*«.

2. *Overskriften* for § 50 affattes således:

»»Min Plan« eller *Én plan ved revalidering*«

3. I § 50 indsættes efter »beskæftigelsesindsats,«: »eller *Én plan* efter § 30 b i samme lov«.

4. I § 50 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* For personer, som modtager revalideringsydelse, og som har fået *Én plan*, jf. § 30 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, bliver personens »Min Plan« erstattet af *Én plan*.«

5. I § 51 *stk. 1*, indsættes efter »beskæftigelsesindsats, «: » eller *Én plan* efter § 30 b i lov om en aktiv beskæftigelsespolitik «.

6. I § 51 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2:* For revalidender, der har fået udarbejdet *Én plan* i stedet for »Min Plan«, er det en betingelse for, at revalidenden kan modtage hjælp som anført i *stk. 1, nr. 1-3*, at beskrivelsen af revalidendens mulighed for optagelse på en uddannelse og for endelig erhvervsmæssig placering fremgår af *Én plan*. «

Stk. 2-4 bliver herefter *stk. 3-5*.

7. I § 53 indsættes efter »"Min Plan"«: »eller *Én plan*«.

8. I § 54, § 56, *stk. 1, nr. 1*, og § 56, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »"Min Plan"«: »eller *Én plan*«.

9. I § 57, *1. og 2. pkt.*, indsættes efter »"Min Plan"«: »eller *Én plan*«.

10. I § 69 indsættes efter *stk. 4* som nyt stykke:

»*Stk. 5.* For personer, som modtager ressourceforløbsydelse, og som har fået *Én*

plan, jf. § 30 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, erstatter Én plan rehabiliteringsplanens indsatsdel.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

11. I § 69, stk. 2, nr. 1, § 69, stk. 2, nr. 4, § 69 b, stk. 1, § 69 d, stk. 1, nr. 3, og § 69 e, indsættes efter »rehabiliteringsplanen«: »eller Én plan«.

12. I § 69 k indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. For personer, som modtager ressourceforløbsydelse, og som har fået Én plan, jf. § 30 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, erstatter Én plan rehabiliteringsplanens indsatsdel.«

13. I § 69 k, stk. 2, nr. 1, § 69 k, stk. 2, nr. 4, § 69 m, stk. 1, § 69 o, stk. 1, nr. 3, og § 69 p, indsættes efter »rehabiliteringsplanen«: »eller Én plan«.

14. I § 74 a, stk. 2, nr. 3, indsættes efter »eller«: »Én plan efter § 30 b i samme lov, eller«.

§ 3

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 826 af 23.juni 2017, som ændret ved lov nr. 1541 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 13 c, stk. 2, indsættes efter »beskæftigelsesindsats«:», jf. dog § 13 e, stk.1.«

2. I § 13 d, stk. 5, indsættes som 2. pkt.: »Dette gælder også, hvis rehabiliteringsplanens indsatsdel erstattes af Én plan, jf. § 30 b, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.«

3. Efter § 13 d indsættes:

»§ 13 e. Kommunen kan udarbejde Én plan til sygemeldte, som er visiteret til kategori 2 efter § 12, stk. 1, nr. 2, og som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejde flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. Den sygemeldte kan afvise, at der udarbejdes Én plan i stedet for den aftale, kommunen indgår med den sygemeldte, jf. § 13 c, stk. 2.

Stk. 2. Én plan erstatter den aftale, kommunen indgår med sygemeldte, jf. § 13 c, stk. 2. Én plan indeholder den sygemeldtes beskæftigelsesrettede indsats og øvrige indsatser.

Stk. 3. Når kommunen udarbejder Én plan fraviges § 13 c, stk. 2.«

§ 4

I lov nr. 1482 af 23. december 2014 om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., som senest ændret ved lov nr. 665 af 8. juni 2016 og senest ved 1868 af 29. december 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 1, ændres », jf. dog stk. 2-6« til: », jf. dog stk. 2-7«.

2. I § 6 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at indsatsen over for personer kan varetages af en anden enhed i kommunen, når der udarbejdes Én plan.«
Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

3. I § 6, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »beskæftigelseslovgivningen.« til: »beskæftigelseslovgivningen, jf. dog stk. 4.«

Børne- og Socialministeriet

§ 5

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 17. august 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 1543 af 13. december 2016, § 1 i lov nr. 660 af 8. juni 201 og § 1 i lov nr. 1544 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 54 indsættes som *stk. 3*:

»Stk.3. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at kravet om den særskilte plan for støtten til forældrene, jf. stk. 2, kan fraviges, og at forældrene i stedet tilbydes, at indholdet kan indgå i Én plan for en eller begge forældre, når der er tale om forældre med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. For udlændinge omfattet af en integrationskontrakt efter integrationslovens § 19, kan indholdet, jf. stk. 2, indgå i kontrakten, jf. integrationslovens § 19 b.«

2. I § 68, *stk. 11, 1. pkt.*, indsættes efter »handleplanen«: »eller relevante dele af Én plan«.

3. I § 68, *stk. 12, 2. pkt.*, § 68, *stk. 13, 2. pkt.*, § 70, *stk. 1, 2. pkt.*, og § 70, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »handleplanen«: »relevante dele af Én plan, eller integrationskontrakten for udlændinge, der er omfattet af integrationslovens §§ 19 og 19 b,«.

4. I § 68, *stk. 13, 1. pkt.* og § 70, *stk.2, 4. pkt.*, indsættes efter »handleplan«: », relevante dele af Én plan, eller en integrationskontrakt«.

5. I § 68, *stk. 14, 2. pkt.* indsættes efter »handleplan, jf. § 140«: », eller relevante dele af Én plan eller en integrationskontrakt for udlændinge, der er omfattet af integrationslovens §§ 19 og 19 b, skal opdateres«.

6. I § 70, *stk. 1, 1. pkt.* indsættes efter »handleplanen, jf. § 140,«: »relevante dele af Én plan eller en integrationskontrakt for udlændinge, der er omfattet af integrationslovens §§ 19 og 19 b,«.

7. I § 70, *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes efter »handleplan«: », Én plan eller en integrationskontrakt for udlændinge, der er omfattet af integrationslovens §§ 19 og 19 b, jf. § 140, stk. 9,«.

8. § 70, *stk. 4*, affattes således:

»Stk.4. Er der udarbejdet en særskilt plan for støtten til forældrene efter § 54, stk. 2, eller indgår indholdet heraf i Én plan eller i en integrationskontrakt efter § 54, stk. 3, skal kommunalbestyrelsen tilbyde at revidere denne, når der er behov for det. Kommunalbestyrelsen skal senest 3 måneder efter, at barnet eller den

unge har fået ophold uden for hjemmet, tilbyde en sådan revision. Kommunalbestyrelsen skal herefter med højst 12 måneders mellemrum foretage en vurdering af, om der er behov for at tilbyde en revision af planen eller af relevante dele af Én plan eller integrationskontrakten.«

9. I § 140, stk. 7, og § 141, stk. 5, indsættes efter »handleplanen«: »Én plan eller integrationskontrakten for udlændinge, der er omfattet af integrationslovens §§ 19 og 19 b,«

10. I § 140 indsættes som stk. 8 og 9:

»Stk. 8. For borgere med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan kommunalbestyrelsen beslutte at tilbyde, at de elementer af en handleplan, jf. stk. 1, 3, 4 og 6, der vedrører forældrene, kan indgå i Én plan eller i en integrationskontrakt for udlændinge, der er omfattet af integrationslovens §§ 19 og 19 b.

Stk. 9. Kommunalbestyrelsen kan beslutte at tilbyde, at handleplanen for unge mellem 16 og 23 år, jf. stk. 1-5 og 7, kan indgå i Én plan, når der er tale om unge med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. For uledsagede mindreårige udlændinge, der er omfattet af integrationslovens § 16, stk. 8, kan handleplanen indgå i integrationskontrakten, jf. integrationslovens §§ 19 og 19 b.«

11. I § 141 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Kommunalbestyrelsen kan beslutte at tilbyde, at handleplanen kan indgå i Én plan, når der er tale om borgere med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. For udlændinge omfattet af integrationslovens § 19, kan handleplanen indgå i integrationskontrakten, jf. integrationslovens §§ 19 og 19 b.«

Udlændinge- og Integrationsministeriet

§ 6

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1127 af 11. oktober 2017, foretages følgende ændring:

1. Efter § 19 a indsættes:

»§ 19 b. For udlændinge omfattet af § 16, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan mål og indsatser fra andre sektorområder indgå i integrationskontrakten efter § 19 med henblik på at skabe sammenhæng i den samlede indsats for udlændingen og således, at den samlede indsats tilrettelægges under hensyntagen til eventuelle børn og unge i familiens behov for særlig støtte. Indarbejdelse af mål og indsatser fra andre sektorområder kan ske i forbindelse med udarbejdelse af integrationskontrakten, jf. § 19, eller i forbindelse med opfølgning på kontrakten efter § 20. En person kan til enhver tid

afvise at få indarbejdet mål og indsatser fra andre sektorområder i integrationskontrakten.«

§ 7

Loven træder i kraft den 1. juli 2018.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedindhold
 - 2.1. Gældende ret
 - 2.2. Finansministeriets overvejelser
 - 2.3. Generelt om den foreslåede ordning
 - 2.3.1. Én plan
 - 2.3.2. Målgruppen
 - 2.3.3. Kommunernes vurdering
 - 2.3.4. Organisering
 - 2.3.5. Snitflader til den kommunale sundhedsindsats
3. De konkrete områder omfattet af lovforslaget
 - 3.1. Beskæftigelsesministeriet
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.1.1. Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats
 - 3.1.1.2. Lov om aktiv socialpolitik
 - 3.1.1.3. Lov om sygedagpenge
 - 3.1.1.4. Lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.
 - 3.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
 - 3.1.3. Den foreslåede ordning
 - 3.2. Børne- og Socialministeriet
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.1.1. Lov om social service
 - 3.2.2. Børne- og Socialministeriets overvejelser
 - 3.2.3. Den foreslåede ordning
 - 3.3. Udlændinge- og Integrationsministeriet
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.1.1. Lov om integration af udlændinge i Danmark
 - 3.3.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser
 - 3.3.3. Den foreslåede ordning
4. Forholdet til reglerne om persondatabeskyttelse
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Miljømæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Bedre sammenhæng på tværs af sektorområder og myndighedsgrænser indgår som en målsætning i regeringens Sammenhængsreform. Dette indebærer blandt andet en målsætning om, at styrke samspillet mellem indsatser på tværs af forvaltningsområder og gøre op med, at den samme borger har flere forskellige handleplaner. Samtidig har regeringen og KL har med aftalen om kommunernes økonomi for 2018 aftalt at arbejde for at give kommunerne bedre muligheder for at tilbyde sammenhængende og helhedsorienterede indsatser på tværs af forvaltninger.

Disse målsætninger skal ses i lyset af, at en gruppe af borgere og familier med komplekse problemstillinger – som modtager indsatser fra flere forskellige forvaltninger i kommunerne – ofte mødes af ukoordinerede og komplekse forløb. Der kan i disse tilfælde være behov for at koordinere og sammentænke de indsatser, som borgeren modtager således, at borgeren oplever at have et mere gennemsigtigt og sammenhængende forløb og færre indgange til kommunen.

Regeringen har med Frikommuneforsøg II (2016-2020) givet ni kommuner i netværket om ”Én plan for en sammenhængende indsats sammen med borgeren” (Allerød, Ballerup, Fredensborg, Frederikssund, Furesø, Gribskov, Halsnæs, Helsingør og Hillerød Kommune) mulighed for at afprøve nye måder at samle og sammentænke indsatser for borgere i Én plan, der har komplekse og sammensatte problemer, og som derfor har flere indgange i kommunen.

Med dette lovforslag foreslås det at give alle kommuner mulighed for at arbejde med Én plan. Der tages udgangspunkt i regelsættet fra frikommuneforsøget.

Lovforslaget har til formål at understøtte kommunernes mulighed for at tilbyde borgere med komplekse og sammensatte problemer en sammenhængende og helhedsorienteret indsats. Det foreslås derfor at give kommunerne bedre muligheder for at koordinere tilrettelæggelsen af borgerens indsatser på tværs af forvaltningsområder til gavn for borgeren. Forslaget skal dermed skabe større gennemsigthed og overskuelighed i målsætninger og indsatser for borgeren.

Med dette lovforslag ændres ikke på gældende regler om borgerens rettigheder og klageadgang. Der ændres ligeledes ikke på, hvordan kommunerne er forpligtet til at udrede borgeren og træffe afgørelse om indsatser. Samtidig indebærer lovforslaget ikke et særskilt krav om, at Én plan skal udarbejdes og varetages af én koordinerende sagsbehandler¹. Det vil dog i det videre arbejde være relevant at se på mulighederne for at minimere antallet af kontaktpersoner og dermed styrke borgerens kontaktførelse.

Lovforslagets enkelte elementer hører under henholdsvis Beskæftigelsesministeriet, Børne- og Socialministeriet samt Udlændinge- og Integrationsministeriet.

Én plan kan endvidere omfatte unges uddannelsesplaner. Der vil med det [i marts fremsatte] Forslag til Lov om ændring af lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. (Kommunal indsats for unge

¹ Det er fortsat den koordinerende sagsbehandler, der udarbejder planen for personer i ressourceforløb, jobafklaringsforløb og for sygedagpengemodtagere, der er visiteret til kategori 3.

under 25 år) blive fastlagt regler for den kommunale ungeindsats, herunder at unge under 25 skal have en sammenhængende og helhedsorienteret indsats. Den uddannelsesplan, der iflg. forslaget skal udarbejdes for den unge, kan tilsvarende indgå i Én plan.

På samme måde kan der være behov for tværgående koordinering for børn og unge med funktionsnedsættelse, der modtager indsatser eller støtte efter flere regelsæt eller sektorområder, men ikke er omfattet af et plankrav. Såfremt forældremyndighedsindehaver samtykker hertil, er der ikke lovgivningsmæssige barrierer for, at der for disse børn og unge og deres familier udarbejdes Én plan.

Der udarbejdes endvidere planer, der ikke er omfattet af dette lovforslag og som ikke uden ny hjemmel kan indgå i Én plan. Det er eksempelvis regionale sundhedsplaner og planer fra psykiatrien.

På sigt kan det være relevant at undersøge dels kommunernes anvendelse af muligheden for at erstatte sektorspecifikke planer med Én plan og dels mulighederne for at udvide rammerne for, hvilke planer der kan indgå i Én plan, herunder med fx regionale sundhedsplaner.

Henset til karakteren af den nye mulighed for at udarbejde Én plan findes det hensigtsmæssigt, at der efter en passende periode foretages en evaluering af arbejdet med Én plan. Hvis lovforslaget vedtages, vil der derfor blive udarbejdet en evaluering af erfaringerne med lovforslaget til Folketinget. Finansministeriet vil oversende evalueringen til Folketinget inden udgangen af 2021.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Gældende ret

Gældende ret på beskæftigelses-, social- og integrationsområdet understøtter, at kommunerne tilrettelægger og koordinerer borgerens indsatser efter en sektorlovgivning med indsatser fra andre sektorområder. Samtidig er formålet med indsatser og hjælp efter sektorlovgivningerne reguleret i de enkelte sektorlove. F.eks. er hovedformålet med hjælp efter lov om social service er at *fremme den enkeltes mulighed for at klare sig selv eller at lette den daglige tilværelse og forbedre livskvaliteten*. Formålene med indsatser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er blandt andet at *bistå arbejdssøgende med at få arbejde samt at støtte personer, der på grund af begrænsninger i arbejdsevnen har behov for at få hjælp til at få arbejde*.

I lov om social service, lov om sygedagpenge, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om integration af udlændinge i Danmark er der fastlagt regler og krav til, hvornår og hvordan kommunerne kan eller skal udarbejde planer for borgernes indsatser. Der er bl.a. i de nævnte love opstillet krav om, at kommunerne inden for de enkelte områder kan eller skal udarbejde separate planer for borgernes indsatser. Dog skal rehabiliteringsplanens indsatsdel indeholde en samlet indsats frem mod beskæftigelse, herunder beskæftigelsesindsatsen og øvrige indsatser, f.eks. sociale og sundhedsmæssige indsatser.

De forskellige planer beskriver bl.a. borgerens indsatser, formålet med indsatserne m.v. Borgere med komplekse og sammensatte problemer kan derfor efter gældende ret have flere forskellige planer for deres indsatser. Efter gældende ret i de

nævnte sektorlovgivninger bør eller skal kommunerne, uagtet organisering, koordinere indsatsen for borgere, der har mere end én indsats. Kommunerne skal eller kan dog stadig udarbejde særskilte planer for borgerens indsatser på eksempelvis beskæftigelses- og socialområdet.

Dette lovforslag berører »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg og rehabiliteringsplanens indsatsdel efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, aftaler om sygedagpengeopfølgning efter lov om sygedagpenge, planer for støtte til forældre med anbragte børn, handleplaner for unge mellem 16 og 23 år med behov for særlig støtte eller efterværn, der vedrører forældrene, og handleplaner for voksne efter lov om social service samt integrationskontrakten efter lov om integration af udlændinge i Danmark.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1, 3.2.1 og 3.3.1 for uddybning af gældende ret på de enkelte sektorområder.

2.2 Finansministeriets overvejelser

Formålet med Én plan er at understøtte en tværgående og sammenhængende indsats for borgere med komplekse og sammensatte problemer. I dette arbejde udgør varig beskæftigelse et overordnet og langsigtet mål, dog under hensyn til børns og unges behov for særlig støtte. Hensigten er således, at indsatserne tilrettelægges og koordineres med henblik på så vidt muligt at understøtte en samlet virksom indsats. Det er ministeriernes vurdering, at de gældende formålsbestemmelser i sektorlovgivningerne allerede rummer mulighed for en sådan sammentænkning med beskæftigelse som overordnet og langsigtet mål. Derfor foretages der ikke med dette lovforslag ændringer i sektorlovgivningernes formålsbestemmelser.

Sektorlovgivningernes regler for udarbejdelse af separate planer medvirker imidlertid ikke altid til at sikre en koordineret og helhedsorienteret indsats for borgerne. Samtidig er der i dag begrænsede muligheder for at lave én samlet plan for familien.

Der er derfor et ønske om at understøtte kommunernes mulighed for dels at koordinere og sammentænke borgerens og/eller familiens indsatser og dels at skabe større gennemsigtighed i forløbet for borgeren og/eller familien. Én plan kan udgøre et redskab til at koordinere borgerens og/eller familiens indsatser og til at understøtte et sammenhængende og helhedsorienteret forløb for borgeren og/eller familien.

Målgruppen for Én plan er borgere og familier med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, jf. afsnit 2.3.2. Det er for denne gruppe af borgere og familier, at indsatserne med fordel kan tilrettelægges ud fra et helhedsorienteret perspektiv, da problemerne ofte hænger sammen. Borgerens udfordringer på f.eks. beskæftigelsesområdet kan ikke nødvendigvis løses tilstrækkeligt uden blik for de udfordringer, borgeren har på det sociale område. Det er for denne målgruppe, at der er størst behov for at understøtte kommunernes mulighed for at tilbyde helhedsorienterede og sammenhængende indsatser.

Den foreslåede ordning indebærer, at kommunerne får mulighed for efter en konkret og individuel vurdering at tilbyde borgeren eller familien Én plan fremfor

adskilte sektorspecifikke planer, jf. afsnit 2.3.3. Ved at give kommunerne mulighed for at vurdere om borgeren skal have tilbudt, at de sektorspecifikke planer erstattes af Én plan, sikres kommunernes råderum til at definere målgruppen af borgere, der vurderes at have størst gavn af at få Én plan. De kommunale forvaltninger har det største kendskab til borgerne og har dermed de bedste forudsætninger for at vurdere, hvilke borgere der vil have gavn af Én plan. Borgeren kan til enhver tid afvise, at der udarbejdes Én Plan. I tilfælde heraf vil kommunen skulle udarbejde de særskilte planer efter gældende sektorlovgivning.

For at understøtte kommunernes mulighed for at koordinere borgerens indsatser, gives der i forhold til beskæftigelsesindsatsen øgede muligheder for at organisere indsatsen for borgere, der har flere indgange til kommunen og skal have Én plan, jf. afsnit 2.3.4. Det vurderes, at de eksisterende rammer for organisering af kommunernes sociale og integrationsmæssige indsats er tilstrækkeligt fleksible til at kunne understøtte et tværgående arbejde med Én plan, og der ændres derfor ikke i de organisatoriske rammer for social- og integrationsområdet.

For at understøtte kommunernes mulighed for at koordinere borgerens indsatser er der endvidere behov for processuel fleksibilitet i indsatserne og fleksible rammer for organisering i kommunerne. I nærværende lovforslag indgår der ikke tiltag, som adresserer dette. Muligheden for øget organisatorisk fleksibilitet på beskæftigelsesområdet understøttes blandt andet via den kommende forenkling af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der øger den processuelle fleksibilitet i beskæftigelsesindsatsen, jf. *Regeringens udspil til en forenklet beskæftigelsesindsats*.

Der er endvidere behov for, at kommunerne kan arbejde systematisk med at identificere og udsøge målgruppen af personer med sammensatte og komplekse problemer samt dele de nødvendige data på tværs af forvaltninger til at kunne udarbejde Én plan, jf. afsnit 4.

2. 3 Generelt om den foreslåede ordning

Med henblik på at understøtte kommunernes muligheder for at koordinere de indsatser, som borgeren modtager på tværs af kommunale forvaltninger og inden for samme lovgivning, foreslås det med dette lovforslag at give kommunerne hjemmel til at erstatte borgerens sektorspecifikke planer med Én plan.

2. 3.1 Én plan

Det foreslås, at kommunerne får hjemmel til efter en konkret og individuel vurdering at erstatte borgerens sektorspecifikke planer med Én plan. Med lovforslaget fastlægges ikke særskilte krav til, hvilke oplysninger der skal indgå i Én plan. Planen kan indeholde formål, delmål, aktiviteter, tilbud, information om aftaler, der er indgået med borgeren m.v. Indholdet vil afhænge af den enkelte borgers situation, hvilke indsatser borgeren skal have, og af de specifikke krav der kan følge heraf i de enkelte sektorlovgivninger.

Det foreslås endvidere, at kommunerne får mulighed for efter en konkret og individuel vurdering at udarbejde Én plan som en samlet familieplan, der omfatter personer i en familie. Indsatserne i en families plan vil altid være individuelt henførbare, med henblik på at sikre, at indsatserne lever op til kravene i sektorlovgivningerne.

Uagtet dette lovforslag vil kommunerne fortsat skulle overholde eksisterende krav om udredning, afgørelse og indsatser.

2.3.2 Målgruppen

Målgruppen for Én plan er borgere med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. Disse borgere har berøring med flere kommunale myndighedsområder og har eller kan få udarbejdet særskilte planer for deres indsatser. Det er således en forudsætning for at være i målgruppen for Én plan, at borgerne kan få eller skal have udarbejdet to særskilte planer i forbindelse med deres indsatser. Planerne kan både være hjemlet i forskellige love og i samme lov.

Kommunerne kan efter en konkret og individuel vurdering vælge at udarbejde Én plan som en samlet familieplan, der omfatter personer i en familie. Muligheden er tiltænkt familier, hvor familiemedlemmernes problemer og behov er svære at adskille eller håndtere separat. Én plan for familien kan omfatte fælles mål for familien og udspecificere indsatser for f.eks. forældre og børn. Det er kommunen, der vurderer, om det er meningsfuldt for den enkelte familie at lave Én plan. Det er ligeledes kommunen, der i samarbejde med familien skal vurdere, hvordan den enkelte familie skal afgrænses.

I vurderingen af om en person har komplekse og sammensatte problemer kan bl.a. indgå personens behov for indsatser på tværs af sektorområder. Det kan tillige indgå i vurderingen, om personens familie har komplekse og sammensatte problemer, som med fordel kan understøttes gennem Én plan for familien. I de tilfælde hvor et barn eller en ung har en handleplan efter reglerne i servicelovens § 140, kan barnets eller den unges handleplan indgå som et element i familiens samlede plan. Det vil dog være en forudsætning at barnets eller den unges del af den samlede plan fortsat kan udskilles som et selvstændigt dokument, bl.a. af hensyn til barnets eller den unges selvstændige rettigheder efter serviceloven. Disse rettigheder indebærer blandt andet, at handleplanen skal udleveres til et barn eller en ung over 12 år, i forbindelse med en afgørelse om foranstaltninger, der er omfattet af servicelovens §§ 167 og 168 om klageadgang.

2.3.3 Kommunernes vurdering

Lovforslaget giver kommunerne mulighed for at vurdere, hvorvidt sammentænkningen af indsatser og planer i Én plan kan bidrage til, at borgeren lettere kan efterleve formålene med borgerens indsatser. Kommunen kan på baggrund af en konkret og individuel vurdering tage stilling til, om det er formålstjenstligt, at borgeren får Én plan i stedet for særskilte planer.

Borgerens rettigheder i henhold til de enkelte sektorlove berøres ikke af, om kommunen vurderer, at borgerens planer med fordel kan erstattes af Én plan. Borgeren kan til enhver tid afvise at få udarbejdet Én plan. I tilfælde heraf vil kommunerne skulle udarbejde de særskilte planer, som efter gældende sektorlovgivninger.

Kommunerne har som efter de gældende sektorlove ansvaret for at sikre, at de

relevante fagligheder inddrages i vurderingen. Ligeledes finder de almindelige forvaltningsretlige regler, herunder officialprincippet, anvendelse. Med lovforslaget fastlægges der ikke yderligere retningslinjer for kommunernes vurdering af formålstjenstligheden for borgeren af, at de indsatser, som gives med hjemmel i de enkelte sektorlovgivninger, samles i Én plan.

Kommunens beslutning om at udarbejde Én plan er en processuel beslutning og ikke en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, da udarbejdelsen ikke har selvstændige retsvirkninger og dermed ikke fastsætter, hvad der er eller skal være ret i forhold til den eller de pågældende borgere. Udarbejdelsen af Én plan berører således ikke borgerens rettigheder i henhold til de berørte sektorlove. Borgeren kan ikke klage over, hvorvidt kommunen har foretaget en vurdering af, om borgeren med fordel kan tilbydes Én plan.

2.3.4 Organisering

Med den foreslåede lovændring får kommunerne bedre muligheder for at indrette det tværgående arbejde med borgeren. Kommunerne gives organisatorisk frihed til at tilrettelægge arbejdet med borgere i Én plan, så borgeren oplever at have én indgang til kommunen. Dette indebærer f.eks. at jobcentrets opgavevaretagelse for Én plan kan henlægges i en anden enhed i kommunen. Det vil således være op til den enkelte kommune at organisere det tværgående arbejde for borgere med komplekse og sammensatte behov. Det vurderes, at de eksisterende rammer for organisering af kommunernes sociale og integrationsmæssige indsats er tilstrækkeligt fleksible til at kunne understøtte et tværgående arbejde med Én plan, og der ændres derfor ikke i de organisatoriske rammer for social- og integrationsområdet.

2.3.5 Snitflader til den kommunale sundhedsindsats

Kommunerne udarbejder også planer for aktiviteter m.v. på det kommunale sundhedsområde. Der er imidlertid ikke krav om, at disse skal udarbejdes som særskilte planer. I det omfang, der udarbejdes en plan for kommunens sundhedsindsats for en borger, vil oplysninger om patientens helbredsforhold m.v. fra denne plan kunne indgå i Én plan, hvis betingelserne i sundhedslovens regler om tavshedspligt og videregivelse af helbredsoplysninger mv. overholdes.

Det følger således af sundhedslovens § 43, stk. 1, at det som udgangspunkt kræver patientens samtykke, hvis sundhedspersoner skal kunne videregive oplysninger om helbredsforhold, øvrige rent private forhold og andre fortrolige oplysninger til myndigheder mv. til andre formål end patientbehandling.

Videregivelse af de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, kan dog bl.a. ske uden patientens samtykke i medfør af sundhedslovens § 43, stk. 1, nr. 1, hvis det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives, og oplysningen må antages at have væsentlig betydning for den modtagende myndigheds sagsbehandling.

I § 5, stk. 3 i forslag L 68 til databeskyttelsesloven foreslås endvidere fastsat begrænsninger i forhold til videreanvendelse af helbredsoplysninger og genetiske oplysninger, som er indsamlet i medfør af sundhedslovgivningen, eller i medfør af § 7, stk. 3, i forslag til databeskyttelsesloven, jf. afsnit 4.

3. De konkrete områder omfattet af lovforslaget

3.1. Beskæftigelsesministeriets

3.1.1. Gældende ret

3.1.1.1. Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Efter gældende § 1 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, varetages kommunalbestyrelsens opgaver efter loven i jobcentre, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. I loven dækker begrebet jobcenter også en eventuel særskilt enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for uddannelseshjælpsmodtagere m.fl.

Reglerne i kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. beskriver, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for beskæftigelsesindsatsen, at jobcenteret varetager indsatsen, bortset fra visse tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen kan vælge, at indsatsen eller en funktion varetages eller henlægges til en anden eller særskilt enhed end jobcenteret.

Efter gældende § 27 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal personer omfattet af lovens § 2, have en plan »Min Plan«, inden der igangsættes en indsats efter loven. Lovens § 2 definerer de målgrupper, som kan få eller skal have en indsats efter loven, og omfatter bl.a. personer, der modtager ydelser som følge af hel eller delvis ledighed og sygdom samt personer, som visiteres til et ressourceforløb, jobafklaringsforløb m.v. Indsatsen kan bl.a. være aktiviteter og tilbud efter lovens kapitel 9 b-12 om mentorstøtte, vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik og nytteindsats samt ansættelse med løntilskud.

For dagpengemodtagere under 25 år, modtagere af uddannelseshjælp og integrationsydelsesmodtagere, som er under 30 år og ikke har erhvervskompetencegivende uddannelse, og som skal have et uddannelsespålæg, fremgår uddannelsespålægget som en del af »Min Plan«. Dette gælder også integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, der får indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsatsen.

Kommunalbestyrelsen kan dog vælge at anvende Min Plan på Jobnet, når der skal udarbejdes og følges op på en integrationskontrakt. Anvender kommunalbestyrelsen Min Plan, skal beskæftigelses- og uddannelsesmål, planer for tilbud, uddannelsespålæg, sanktioner m.v. fremgå heraf.

»Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, beskriver, hvordan mulighederne for at få varig beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked kan forbedres. Planen beskriver desuden personens beskæftigelses- eller uddannelsesmål, afhængig af, om formålet med indsatsen for personen er beskæftigelse eller uddannelse, og i planen angives de tilbud, der gives til personen samt begrundelse herfor, medmindre personen er enig i tilbuddet, eller tilbuddet er inden for områder med behov for arbejdskraft. »Min Plan« skal revideres, hvis dette er begrundet i personens situation, eller hvis der er væsentligt ændrede forudsætninger på arbejdsmarkedet, som gør en revision hensigtsmæssig.

Efter gældende § 28 i loven, kan planen tillige indeholde aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på, at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov. Muligheden gælder for en række målgrupper, som ikke er job- eller uddannelsesparate. For revaliderer kan planen indeholde en beskrivelse af mulighed for optagelse på en uddannelse og for endelig erhvervsmæssig placering. Hvis revaliderens plan indeholder virksomhedsrettede tilbud, skal planen tillige angive, hvordan virksomheden deltager i forløbet, samt jobcenterets bistand til virksomheden.

Efter gældende §§ 29-30 i loven, skal der udarbejdes en »Min Plan«, inden der afgives et tilbud efter loven, og en allerede udarbejdet plan skal revideres, hvis der gives et nyt tilbud.

En person har ret til at få udarbejdet en »Min Plan«, hvis personen beder om det. Dagpengemodtagere, som har opbrugt deres ret til jobrettet uddannelse efter lovens kapitel 8 a, har desuden ret til at få udarbejdet en »Min Plan« med henblik på yderligere uddannelse, hvis personen ønsker det.

Efter gældende § 30 a i loven, skal personer, som skal have behandlet deres sag i rehabiliteringsteamet, have en rehabiliteringsplan. Rehabiliteringsplanen består dels af en forberedende del, som udarbejdes for alle og dels af en indsatsdel, som udarbejdes for personer, der er visiteret til et ressourceforløb, et jobafklaringsforløb eller sygedagpengemodtagere, der er visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge.

Rehabiliteringsplanen udarbejdes i samarbejde med personen.

Kommunen udarbejder rehabiliteringsplanens forberedende del, som danner grundlag for sagens behandling i teamet.

Den forberedende del skal indeholde uddannelses- og beskæftigelsesmål, en beskrivelse af den enkelte persons beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, herunder dokumentation for den forudgående indsats på disse områder samt den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, som sker på baggrund af en konsultation.

Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler udarbejder i samarbejde med personen rehabiliteringsplanens indsatsdel, som beskriver den tværfaglige indsats på baggrund af teamets indstilling. Indsatsdelen skal indeholde personens beskæftigelses- og uddannelsesmål samt en plan for, hvilke indsatser fra de forskellige forvaltninger og myndigheder, der skal iværksættes for at bringe den enkelte person i et ressourceforløb, jobafklaringsforløb eller sygedagpengemodtagere, der er visiteret til kategori 3 tættere på arbejdsmarkedet.

Med hjemmel i lovens § 10 a er der fastsat nærmere regler om bl.a. digital kommunikation mellem personer omfattet af lovens målgrupper og jobcenteret, herunder om pligt til at anvende digital kommunikation via Jobnet eller en anden landsdækkende portal for nogle målgrupper. Der er endvidere fastsat regler om, at jobcenteret kan sende digitale meddelelser, herunder indkaldelser til samtaler, »Min Plan«, rehabiliteringsplaner og udstede afgørelser m.v. uden underskrift, hvis det indeholder identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

Med hjemmel i lovens § 31 er der fastsat nærmere regler om bl.a. indhold og udformning af »Min Plan« og rehabiliteringsplanen, herunder om indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del.

De nærmere regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 1297 af 9. november 2016 om en aktiv beskæftigelsesindsats med senere ændringer og i bekendtgørelse nr. 996 af 29. juni 2016 om rehabiliteringsplan og rehabiliteringsteamets indstilling om resourceforløb, fleksjob, førtidspension m.v.

3.1.1.2. Lov om aktiv socialpolitik

Efter § 50 i lov om aktiv socialpolitik udarbejder kommunen i samarbejde med revalidenden »Min Plan«, når revalidendens erhvervsmæssige sigte er afklaret. Revalidendens »Min Plan« skal indeholde en beskrivelse af personens mulighed for optagelse på en uddannelse og for endelig erhvervsmæssig placering. Hvis »Min Plan« indeholder et tilbud om virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud, skal planen tillige angive, hvordan virksomheden deltager i forløbet, samt jobcenterets bistand til virksomheden.

Det fremgår af § 51, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at det er en betingelse for revalideringsydelsen, løn m.v., at revalideringen sker i overensstemmelse med en fastlagt »Min Plan«, jf. § 27 og § 28, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter gældende § 53 i lov om aktiv social politik, har revalidenden kun ret til revalideringsydelsen, hvis den pågældende revalidend følger »Min Plan«.

Den gældende § 69 i lov om aktiv socialpolitik omhandler betingelserne for at modtage resourceforløbsydelse, når personen deltager i et resourceforløb efter reglerne i kapitel 6 a. Det fremgår bl.a. af bestemmelsen, at det er en betingelse for at modtage ydelsen, at personen deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden lovgivning, som fremgår af personens rehabiliteringsplan. Hvis personen ikke opfylder betingelserne for resourceforløbsydelse, skal kommunen vurdere, om personen skal have en sanktion.

Den gældende § 69 k i lov om aktiv socialpolitik omhandler betingelserne for at modtage resourceforløbsydelse, når personen deltager i et jobafklaringsforløb efter reglerne i kapitel 6 b. Det fremgår bl.a. af bestemmelsen, at kommunen har pligt til at vurdere, om personen fortsat opfylder betingelserne for at modtage resourceforløbsydelse, hvis personen ikke deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen. Hvis personen ikke opfylder betingelserne for resourceforløbsydelse, skal kommunen vurdere, om personen skal have en sanktion.

Den gældende § 74 a i lov om aktiv socialpolitik omhandler ledighedsydelse til personer, der er visiteret til fleksjob. Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, nr. 3, at ledighedsydelsen udgør 89 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, hvis personen på tidspunktet for visitationen til fleksjob deltager i revalidering efter en »Min Plan« efter § 27 og § 28, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

3.1.1.3. Lov om sygedagpenge

Det fremgår bl.a. af § 1 i lov om sygedagpenge, at formålet med loven er at medvirke til, at den sygemeldte genvinder sin arbejdsevne og vender tilbage til arbejdsmarkedet så hurtigt som muligt.

Efter § 13 c i lov om sygedagpenge, skal sygemeldte der er visiteret til kategori 2, have en arbejdspladsbaseret indsats med gradvis tilbagevenden. Dette kan være tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11 eller ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Indsatsen for sygemeldte skal tilpasses den enkeltes forudsætninger, behov og helbredstilstand. Kommunen skal ved første opfølgningssamtale indgå en aftale med den sygemeldte om beskæftigelsesmål og beskæftigelsesindsats. Denne aftale justeres løbende. Sygemeldte, der er visiteret til kategori 2 og som får en beskæftigelsesrettet indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal have en plan for indsatsen, »Min Plan«, inden den iværksættes, jf. § 27 og §§ 29-30 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter § 13 d i lov om sygedagpenge skal sygemeldte, der er visiteret til kategori 3 (langvarigt sygemeldte med komplekse problemer), have en tværfaglig og helhedsorienteret indsats, der er individuelt tilrettelagt med udgangspunkt i den sygemeldtes forudsætninger, behov og helbredstilstand. Indsatsen skal have fokus på at fastholde og vedligeholde den sygemeldtes arbejdsevne og tilknytning til arbejdsmarkedet. Indsatsen kan bestå af tilbud efter kapitel 9 b-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og en indsats efter anden lovgivning. Inden kommunen iværksætter indsatsen, skal sagen forelægges rehabiliteringsteamet. Til brug for rehabiliteringsteamets behandling af sagen udarbejder kommunen rehabiliteringsplanens forberedende del i samarbejde med den sygemeldte, jf. § 30 a, stk. 2 og 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Kommunen skal udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til en sygemeldt, der er visiteret til kategori 3. Sammen med den sygemeldte skal den gennemgående og koordinerende sagsbehandler udarbejde rehabiliteringsplanens indsatsdel, varetage den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med den sygemeldte, sørge for, at indsatsdelen justeres efter den sygemeldtes aktuelle situation og behov samt bistå den sygemeldte med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder realisere uddannelses- og beskæftigelsesmål.

3.1.1.4. Lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Efter § 6, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. varetager jobcenteret beskæftigelsesindsatsen over for borgerne, jf. dog stk. 2-6. I indsatsen skal der være fokus på beskæftigelse, selvforsørgelse og rådighed. Målet for jobcenterets indsats er således at understøtte, at den enkelte borger kommer hurtigst muligt direkte i job. Indsatsen skal tage udgangspunkt i den enkeltes ressourcer og i, hvor tæt den enkelte er på arbejdsmarkedet. For unge ydelsesmodtagere uden erhvervskompetencegivende uddannelse går vejen til beskæftigelse via uddannelsespålæg.

Efter § 6, stk. 2-6, kan kommunalbestyrelsen dog beslutte, at indsatsen eller en funktion varetages eller henlægges til en anden eller særskilt enhed end jobcenteret.

Efter stk. 2 kan kommunalbestyrelsen beslutte, at indsatsen over for unge under 30 år uden uddannelse kan varetages af en særskilt enhed, som kan etableres som en tværgående ungeforvaltning.

Efter stk. 3 kan kommunalbestyrelsen beslutte, om opfølgningen over for sygedagpengemodtagere i sager, hvor der er en dato for forventet raskmelding, som ligger inden fra 8. uge fra første fraværsdag, skal varetages af jobcenteret eller ydelsescenteret.

Efter stk. 4 og 5, kan kommunalbestyrelsen endvidere vælge at henlægge funktionen som gennemgående og koordinerende sagsbehandler i en anden eller særskilt enhed. Det gælder for borgere i ressourceforløb og borgere i jobafklaringsforløb efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, sygemeldte borgere efter lov om sygedagpenge samt modtagere af kontanthjælp, uddannelseshjælp eller integrationsydelse, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet efter integrationsloven, og som vurderes aktivitetsparate. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler fra en anden enhed end jobcenteret kan ikke træffe afgørelser efter beskæftigelseslovgivningen.

Efter stk. 6 kan kommunalbestyrelsen endelig vælge at overdrage funktionen som koordinerende forvaltning efter integrationsloven til en anden forvaltning i kommunen end jobcenteret. Er den koordinerende forvaltning en anden end jobcenteret, kan den dog ikke træffe afgørelser om beskæftigelsesrettede opgaver efter integrationslovgivningen.

Det fremgår af § 52 i loven, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og udveksling af data i lovens § 42.

Efter § 42, skal offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser og andre aktører, der medvirker i forvaltningen af arbejdsmarkedsordninger, indberette nødvendige oplysninger til det fælles it-baserede datagrundlag og til det statistiske datavarehus til brug for:

- 1) forvaltningen af beskæftigelsesindsatsen, herunder tilsyn og kontrol,
- 2) selvbetjening på Jobnet, jf. § 33, eller andre landsdækkende løsninger,
- 3) borgernes indsigt i egne oplysninger, jf. § 36, stk. 1, og
- 4) statistisk opfølgning på beskæftigelsesindsatsen.

Dette er udmøntet i kapitel 10 i bekendtgørelse nr. 1451 af 11. november 2017 om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet. Det fremgår bl.a., at kommunen har pligt til at registrere og indberette oplysninger vedrørende »Min Plan«, aftaler med sygedagpengemodtagere i kategori 2 om beskæftigelsesmål og beskæftigelsesindsats, uddannelsespålæg og beskæftigelsesforanstaltninger, herunder uddannelse, efter følgende:

- 1) Kapitlerne 9 og 9 b - 13 e i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.
- 2) §§ 21 b og 98 b - 99 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.
- 3) § 116 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.
- 4) §§ 21 og 23 a - 23 d i integrationsloven.
- 5) Lov om kontantydelse.

3.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Som følge af Sammenhængsreformen og Moderniserings- og effektiviseringsprogrammet, jf. Økonomiaftalen 2018 med KL, skal kommunen have mulighed for at skabe en bedre sammenhæng i indsatsen for borgere med komplekse og sammen-

satte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. Kommunen skal have den fornødne organisatoriske fleksibilitet til at kunne organisere og tilrettelægge den tværgående indsats i en forvaltningsenhed og i Én plan.

For at understøtte kommunernes arbejde for at tilrettelægge en tværgående indsats foreslås det, at der etableres mulighed for, at kommunerne kan indarbejde mål og indsatser fra forskellige sektorområder i Én plan, når der er tale om borgere med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed.

Herved får kommunerne mulighed for at tilbyde at udarbejde en tværgående og helhedsorienteret plan for disse borgere i Én plan.

3.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. ændres, således at der kan udarbejdes Én plan for borgere med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. Derudover foreslås det, at indsatsen for disse personer kan henlægges til en anden enhed. Den anden enhed kan dermed udføre opgaver og træffe afgørelser om beskæftigelsesindsatsen. Dermed kan borgere med komplekse og sammensatte problemer, som skal have Én plan, få én indgang til kommunen.

Det foreslås, at det i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. fastsættes, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at indsatsen over for personer, som har komplekse og sammensatte problemer, kan varetages af en anden enhed i kommunen, når der udarbejdes Én plan. Det foreslås videre, at der i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsættes regler om, at begrebet jobcenter også omfatter en anden enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for personer i lovens målgrupper, som har komplekse og sammensatte problemer og som skal have Én plan. Det betyder, at beskæftigelsesindsatsen for disse personer kan flyttes til en anden enhed, herunder også funktionen som koordinerende sagsbehandler. Der kan således træffes afgørelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i den nye enhed.

Det foreslås, at det i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fastsættes, at reglerne om »Min Plan« kan fraviges for personer med komplekse og sammensatte problemer, når jobcenteret i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, og rehabiliteringsplanens indsatsdel udarbejder Én plan for personen, hvori personens indsatser efter denne lov indgår.

Det foreslås ligeledes, at der indsættes en lignende bestemmelse i lov om sygedagpenge, hvor sygedagpengemodtagere, visiteret til kategori 2, får mulighed for at få udarbejdet Én plan.

Det betyder, at jobcenteret kan fravige de krav, der i gældende regler stilles til udarbejdelse og revision af »Min Plan« og andre særskilte planer, hvis jobcenteret i stedet udarbejder Én plan for personen. Det gælder bl.a. reglerne om indhold i

»Min Plan« og andre særskilte planer, f.eks. at planen skal angive de tilbud, som personen skal have efter loven og om, at tilbud skal begrundes. Det vil sige, at oplysningerne om personens indsats fremover skal indgå i Én plan i stedet for »Min Plan« og andre særskilte planer efter loven.

I overensstemmelse med de almindelige krav til afgørelser m.v. i bl.a. forvaltningsloven og retssikkerhedsloven, skal en afgørelse være skriftlig og begrundet, medmindre afgørelsen fuldt ud giver personen medhold. Disse krav gælder ligeledes, når borgeren er tilbudt og ikke har afvist at få udarbejdet Én plan, der skal medvirke til at sikre en sammenhængende indsats på tværs af forvaltninger og lovgivning.

Med hjemmel i gældende §§ 10 a og 31 vil der blive fastsat nærmere regler i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at reglerne vedrørende »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, fraviges for personer med Én plan. Det gælder bl.a. regler om pligt til at modtage »Min Plan« digitalt og om indhold og udformning af »Min Plan«. Det samme gør sig gældende for reglerne om rehabiliteringsplanens indsatsdel i bekendtgørelse nr. 996 af 29. juni 2017 om rehabiliteringsplan og rehabiliteringsteamets indstilling om ressourceforløb, fleksjob, førtidspension m.v.

Målet er, at indsatsen for borgere, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan indgå i Én plan og samles i en enhed eller forvaltning i kommunen.

Det foreslås også, at kommunen fortsat har pligt til at registrere og indberette oplysninger om indsatser m.v. i overensstemmelse med kapitel 10 i bekendtgørelse nr. 1451 af 11. november 2017 om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet. Dog fritages kommunerne fra at indberette data om planbeskrivelse, jf. § 42, stk. 1, nr. 9, i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet, i Én plan.

På baggrund af de foreslåede ændringer i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal der ske konsekvensrettelser i lov om aktiv socialpolitik. Det foreslås derfor, at der i de gældende regler i lov om aktiv socialpolitik, hvor der henvises til "Min plan" eller til rehabiliteringsplanen sker en tilføjelse om, at Én plan kan erstatte "Min plan" eller rehabiliteringsplanens indsatsdel.

I forhold til revalidering efter kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik vil det også fremover være en forudsætning for at modtage revalideringsydelse, at der erhvervsmæssige sigte er afklaret, jf. § 51, stk. 1, jf. § 50, i loven. Det foreslås, at det fortsat er en betingelse for revalideringsydelsen, at Én plan skal indeholde en beskrivelse af personens mulighed for optagelse på en uddannelse og for endelig erhvervsmæssig placering. De indsatser, som skal indgå i revalideringen, skal indgå i "Min plan" eller Én plan.

I forhold til sanktionering af modtagere af ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a og 6 b i lov om aktiv socialpolitik, vil det alene være de tilbud, beskæftigelsesfremmende foranstaltninger m.v. som kan gives efter gældende regler på beskæftigelsesområdet, som fremover med forslaget kan medføre sanktionering, hvis Én

plan ikke følges.

I forhold til personer, som er visiteret til fleksjob, foreslås det, at en person, som har Én Plan i lighed med personer, som har »Min Plan«, bliver berettiget til ledighedsydelse efter § 74 a, stk. 2, nr. 3, i lov om aktiv socialpolitik.

3.2. Børne- og Socialministeriet

3.2.1. Gældende ret

3.2.1.1 Lov om social service

Efter serviceloven har kommunalbestyrelsen pligt til at yde rådgivning og støtte for at forebygge sociale problemer og til at tilbyde ydelser og støtte, der kan have et forebyggende sigte eller tilgodese behov, der følger af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Hjælp efter serviceloven tilrettelægges på baggrund af en konkret og individuel helhedsorienteret vurdering af den enkelte persons behov og forudsætninger og i samarbejde med den enkelte.

I forhold til børn og unge, der har behov for særlig støtte, er formålet med støtten at sikre, at disse børn og unge kan opnå samme muligheder for personlig udvikling, sundhed og et selvstændigt voksenliv som deres jævnaldrende. Støtte til børn og unge skal derfor ydes med henblik på at sikre barnets eller den unges bedste, jf. servicelovens § 46, og være tidlig og helhedsorienteret, så problemer så vidt muligt kan forebygges og afhjælpes i hjemmet eller i det nære miljø. Støtte til børn og unge skal bygge på barnets eller den unges egne ressourcer, og barnets eller den unges synspunkter skal altid inddrages med passende vægt i overensstemmelse med alder og modenhed.

I servicelovens § 48 er der fastsat regler om børnesamtale, inden der træffes afgørelse efter en række bestemmelser i servicelovens. Ligeledes er det fastsat, at samtalen kan undlades, hvis der umiddelbart forinden er gennemført en samtale med barnet eller den unge i forbindelse med den børnefaglige undersøgelse efter servicelovens § 50, eller hvis barnets modenhed og sagens karakter i afgørende grad taler imod samtale gennemførelse. Det fremgår videre, at samtalen kan finde sted uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver, når hensynet til barnets eller den unges bedste taler herfor.

Når et barn eller en ung anbringes uden for hjemmet har kommunalbestyrelsen efter servicelovens § 52, stk. 2, pligt til at træffe afgørelse om støtte til forældrene under anbringelsen. Støtten skal så vidt muligt medvirke til at løse de problemer, der har været årsagen til anbringelsen, og dermed støtte forældrene i at varetage omsorgen for barnet eller den unge. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte en særskilt plan for støtten til forældrene i forbindelse med anbringelsen.

Kommunen skal efter servicelovens § 52 træffe afgørelse om foranstaltninger, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barn eller en ungs særlige behov for støtte. I servicelovens § 68 er der fastsat nærmere regler om, hvornår foranstaltninger efter § 52 skal ophøre, og herunder regler for behandling af anmodninger om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiode, når et barn eller en ung er anbragt uden for hjemmet og begæres hjemgivet. Der er endvidere fastsat regler om kommunalbestyrelsens pligt til at revidere og oversende handleplanen,

jf. § 140, i forbindelse med hjemgivelse, inden ophør af en anbringelse når den unge fylder 18 år, ved afgørelse om efterværn eller ved opretholdt anbringelse efter servicelovens §§ 76 eller 76 a, og ved skift i opholdskommune, når den unge fylder 18 år.

I servicelovens § 70 er der fastsat regler om opfølgning, når der er iværksat foranstaltninger om særlig støtte over for et barn, en ung eller vordende forældre, og herunder om tidsfrister for kommunalbestyrelsens pligt til at vurdere, om indsatsen skal ændres, og om der er behov for at revidere handleplanen, jf. § 140 i serviceloven. Der er desuden fastsat særlige regler, når vurderingen af indsatsen og behovet for revision af handleplanen vedrører anbragte børn og unge, eller unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a.

I servicelovens § 140 er der fastsat nærmere regler for kommunalbestyrelsens pligt til at udarbejde en handleplan, inden der træffes afgørelse om foranstaltninger efter servicelovens §§ 52, 76 eller 76 a, når en ung under 18 år visiteres til et behandlingstilbud for stofmisbrugere efter servicelovens § 101, eller idømmes en sanktion efter straffelovens § 74 a. Der er herunder fastsat regler om indholdet af handleplanen, samarbejdet med barnet, den unge eller familien om handleplanen og om frister for udarbejdelsen af handleplanen. Der er videre fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen kan udarbejde en samlet handleplan for flere børn i en familie, under forudsætning af, at den samlede handleplan tager højde for børnenes individuelle forhold. Det er endeligt fastsat, at relevante dele af en handleplan skal udleveres til tilbuddet, når et barn eller en ung anbringes på et anbringelsessted efter servicelovens § 66 eller visiteres til et behandlingstilbud for stofmisbrugere efter servicelovens § 101.

I servicelovens § 141 er der fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen som led i indsatsen kan skønne, om det er hensigtsmæssigt at tilbyde at udarbejde en handleplan for indsatsen, når der ydes hjælp til personer under folkepensionsalderen, og de nærmere betingelser herfor. Der er videre fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde at udarbejde en handleplan, når hjælpen ydes til personer med betydeligt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller personer med alvorlige sociale problemer, der ikke, eller kun med betydelig støtte, kan opholde sig i egen bolig, eller som i øvrigt har behov for betydelig støtte for at forbedre de personlige udviklingsmuligheder. Der er yderligere fastsat regler om indholdet af handleplanen og om samarbejdet med borgeren om handleplanen. Endelig er det fastsat, at relevante dele af handleplanen kan udleveres til tilbuddet, når en person visiteres til et socialt døgntilbud efter §§ 107-110 i serviceloven eller et behandlingstilbud for stofmisbrugere efter § 101 i serviceloven, med mindre der er tale om borgere der tilbydes anonym, ambulans behandling for stofmisbrug efter servicelovens § 101 a.

Det er i medfør af § 8 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område fastsat i bekendtgørelse nr. 642 af 14. juni 2006 om kommunernes pligt til at koordinere handleplaner med kriminalforsorgen for visse persongrupper, at kommunerne har pligt til at koordinere handleplaner efter § 140, stk. 1 og 3, samt § 141 i lov om social service med kriminalforsorgen med henblik på at understøtte en langsigtet indsats og sikre kontinuitet i samarbejdet overfor fælles klienter. Bekendtgørelsen omfatter bl.a. visse grupper af dømte unge 15-17-årige, samt voksne indsatte i fængsler m.v., hvor kommunerne har pligt til at tilbyde en handleplan

efter servicelovens § 141. Initiativpligten til at koordinere handleplanerne for personkredsen påhviler efter bekendtgørelsen Kriminalforsorgen.

3.2.2. Børne- og Socialministeriets overvejelser

Som følge af regeringens Sammenhængsreform og Moderniserings- og effektiviseringsprogrammet, jf. Økonomiaftalen 2018 med KL, skal kommunen have mulighed for at skabe en bedre sammenhæng i indsatsen for borgere med komplekse og sammensatte problemer. Kommunen skal kunne tilrettelægge den tværgående indsats i Én plan. Denne adgang til at tilbyde borgerne en samlet og tværgående indsats i Én plan omfatter unge mellem 16 og 18 år, unge mellem 18 og 23 år i efterværn eller opretholdt døgnophold og voksne, der er omfattet af servicelovens bestemmelser om handleplaner eller særskilte planer.

Forslaget har til formål at understøtte, at der kan udarbejdes en sådan tværgående og helhedsorienteret plan for indsatser til borgere med komplekse problemstillinger i samarbejde med borgeren. Én plan skal medvirke til at sikre borgeren og myndighederne overblik over og sammenhæng mellem borgerens indsatser f.eks. på tværs af det sociale område, undervisnings- og uddannelsesområdet eller beskæftigelsesområdet.

I forlængelse heraf skal kommunerne have mulighed for at kunne tilrettelægge en tværgående indsats for flygtninge og familiesammenførte omfattet af integrationslovens regler om et integrationsprogram, i kraft af integrationskontrakten. Herved får kommunerne på samme måde mulighed for at tilbyde at udarbejde en tværgående og helhedsorienteret plan for disse udlændinge i integrationskontrakten, der således kan samle indsatser på tværs af lovgivning og kommunale forvaltninger.

3.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at reglerne om handleplaner og den særskilte plan for støtte til forældre til anbragte børn og unge i lov om social service ændres, således at der gives mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at der i stedet for flere forskellige planer og handleplaner kan udarbejdes Én plan for borgere med komplekse og sammensatte problemer, der har flere planer for forskellige indsatser. Planerne kan både være hjemlet i forskellige love og inden for den samme lov. I vurderingen af om en person har komplekse og sammensatte problemer kan bl.a. indgå personens behov for indsatser på tværs af sektorområder. Det kan tillige indgå i vurderingen, om personens familie har komplekse og sammensatte problemer, som med fordel kan understøttes gennem Én plan for familien.

Efter serviceloven vil adgangen til Én plan omfatte unge mellem 16 og 23 år, der modtager særlig støtte efter servicelovens § 52, stk. 3, eller i øvrigt er omfattet af retten til at få udarbejdet en handleplan efter de gældende regler i servicelovens § 140, forældre til anbragte børn og unge, og voksne der er omfattet af reglerne om handleplaner efter servicelovens § 141. Videre foreslås der givet mulighed for, at de dele af børn og unges handleplan efter servicelovens § 140, der vedrører forældrene, kan indgå i Én plan for forældrene. For udlændinge, der er omfattet af § 16 i lov om integration af udlændinge i Danmark, foreslås, at kommunalbestyrelsen kan beslutte at tilbyde, at indsatserne samles i borgerens integrationskontrakt.

Lovforslaget indebærer ikke ændringer i borgernes adgang til støtte efter serviceloven eller adgangen til at klage over kommunens afgørelser efter servicelovens kapitel 30, herunder i unges særskilte adgang til at klage over en afgørelse om sær-

lig støtte, jf. servicelovens §§ 167 og 168. I overensstemmelse med de almindelige krav til afgørelser m.v. i bl.a. forvaltningsloven og retssikkerhedsloven skal en afgørelse fortsat være skriftlig og begrundet, medmindre afgørelsen fuldt ud giver personen medhold. Disse krav gælder ligeledes, når borgeren er tilbudt og ikke har afvist at få udarbejdet Én plan eller en samlet integrationskontrakt, der skal medvirke til at sikre en sammenhængende indsats på tværs af forvaltninger og lovgivning.

Målet er, at indsatsen for borgere, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan indgå i Én plan eller i integrationskontrakten for udlændinge, der er omfattet af § 16 i lov om integration af udlændinge i Danmark.

På baggrund af de foreslåede ændringer i §§ 54 og 140 i lov om social service skal der samtidig ske konsekvensrettelser i servicelovens bestemmelser om særlig støtte til børn og unge, hvor der henvises til en særskilt plan for støtten til forældre til anbragte børn og unge, til handleplaner for indsatsen til unge mellem 16 og 18 år, og til de dele af barnets eller den unges handleplan, der vedrører forældrene. Det foreslås derfor, at der i de gældende regler i serviceloven, hvor der henvises til en særskilt plan eller en handleplan sker en tilføjelse om, at Én plan eller integrationskontrakten for udlændinge omfattet af § 16 i lov om integration af udlændinge i Danmark kan erstatte disse planer for borgere, der er omfattet af lovforslagets § 5, nr. 1, og 9.

3.3. Udlændinge- og Integrationsministeriets

3.3.1. Gældende ret

3.3.1.1. Lov om integration af udlændinge i Danmark

Kommunalbestyrelsen skal efter integrationslovens § 16 tilbyde alle voksne, nyankomne flygtninge og familiesammenførte udlændinge et integrationsprogram. Integrationsprogrammet består af danskuddannelse, jf. integrationslovens § 21, og beskæftigelsesrettede tilbud, jf. integrationslovens § 23. De beskæftigelsesrettede tilbud kan være tilbud om vejledning og opkvalificering, jf. integrationslovens § 23 a, tilbud om virksomhedspraktik, jf. integrationslovens § 23 b, og tilbud om ansættelse med løntilskud, jf. integrationslovens § 23 c.

Integrationsprogrammets indhold fastlægges i en integrationskontrakt, som skal være indgået inden en måned efter kommunalbestyrelsens overtagelse af integrationsansvaret for udlændingen jf. integrationslovens § 19. Integrationskontrakten indgås mellem udlændingen og kommunalbestyrelsen på grundlag af en samlet vurdering af den enkelte udlændings situation og behov med henblik på, at udlændingen hurtigst muligt og så vidt muligt inden for 1 år opnår ordinær beskæftigelse. I vurderingen skal blandt andet indgå udlændingens individuelle færdigheder og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov. Hvis opnåelse af ordinær beskæftigelse ikke umiddelbart er et realistisk mål, tilrettelægges indholdet af kontrakten med henblik på, at udlændingen forbedrer sine muligheder for senere at opnå tilknytning til arbejdsmarkedet.

Integrationskontrakten udgør den koordinerende ramme for indsatsen. Kommunalbestyrelsen kan endvidere tilbyde integrationskontrakten til unge, uledsagede flygtninge under 18 år, jf. integrationslovens § 16, stk. 8.

Kontrakten skal beskrive udlændingens beskæftigelses- eller uddannelsesmål og fastlægge indholdet af de aktiviteter, der skal sikre, at de i kontrakten opstillede mål opfyldes. Af kontrakten skal det fremgå, i hvilket omfang udlændingen skal have tilbud i medfør af integrationsprogrammet, og hvordan forholdet mellem danskuddannelse og beskæftigelsesrettede tilbud skal være.

Det skal endvidere fremgå af integrationskontrakten, hvilke sanktioner der efter lovgivningen gælder over for udlændingen, hvis udlændingen uden rimelig grund afviser at tage imod arbejde, eller hvis udlændingen uden rimelig grund udebliver fra eller afviser en eller flere af de aktiviteter, der er aftalt eller fastsat i kontrakten. Integrationskontrakten skal angive, hvilken forvaltning i kommunen, der er den koordineringsansvarlige forvaltning. Der skal angives en koordinerende forvaltning, der skal understøtte, at de fastsatte mål og iværksatte indsatser i integrationskontrakten tager udgangspunkt i udlændingens samlede situation jf. integrationslovens § 20 a.

En integrationskontrakt gælder indtil udlændingen meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse. Efter udløbet af integrationsprogrammet, kan kontrakten dog ikke længere indeholde tilbud, da disse skal gives efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og indsatsen dermed skal fastsættes efter reglerne i den almindelige beskæftigelsesindsats.

Den integrationsansvarlige kommune har ansvaret for integrationsindsatsen i op til 5 år. Integrationsprogrammet består af danskuddannelse, jf. integrationslovens § 21, og beskæftigelsesrettede tilbud, jf. integrationslovens § 23. De beskæftigelsesrettede tilbud kan være tilbud om vejledning og opkvalificering, jf. integrationslovens § 23 a, tilbud om virksomhedspraktik, jf. integrationslovens § 23 b, og tilbud om ansættelse med løntilskud, jf. integrationslovens § 23 c.

3.3.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

Som følge af regeringens Sammenhængsreform og Moderniserings- og effektiviseringsprogrammet, jf. Økonomiaftalen for 2018 med KL, skal kommunen have mulighed for at skabe en bedre sammenhæng i indsatsen for borgere med komplekse og sammensatte problemer, der modtager flere indsatser på tværs af kommunale forvaltninger.

Integrationskontrakten er og skal fortsat være en central del af integrationsindsatsen. Kontrakten skal sikre kvaliteten af integrationsprogrammet, således at de enkelte dele af programmet er konkret og individuelt tilpasset den enkelte udlændings kvalifikationer og ressourcer og samtidig er direkte målrettet mod ordinær beskæftigelse. I integrationskontrakten fastlægges omfanget og indholdet af integrationsprogrammets enkelte elementer i en individuel kontrakt, som indgås mellem udlændingen og kommunalbestyrelsen.

For at understøtte kommunernes arbejde for at tilrettelægge en tværgående indsats for flygtninge og familiesammenførte omfattet af integrationslovens regler om et

integrationsprogram foreslås det, at der etableres mulighed for, at kommunerne kan indarbejde mål og indsatser fra andre sektorområder i integrationskontrakten, når der er tale om borgere med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed.

Herved får kommunerne mulighed for at tilbyde at udarbejde en tværgående og helhedsorienteret plan for disse udlændinge i integrationskontrakten, der således kan samle indsatser på tværs af lovgivning og kommunale forvaltninger tilsvarende En plan.

3.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der gives hjemmel til at kommunerne kan indarbejde indsatser og mål på andre sektorområdet i integrationskontrakten. Der ændres ikke ved indsatserne og proceskravene for integrationskontrakten og integrationsprogrammet. Det vil sige, at det overordnede mål med integrationsprogrammet fortsat er, at udlændingen hurtigst muligt skal opnå ordinær beskæftigelse.

Det foreslås, at en udlænding til enhver tid kan afvise, at mål og indsatser fra andre sektorområder indarbejdes i integrationskontrakten.

Formålet med at give kommunerne muligheden for at indarbejde andre indsatser og mål i integrationskontrakten er at understøtte en bred og sammenhængende indsats for borgere med komplekse og sammensatte problemstillinger, hvilket også gør sig gældende for nyankomne flygtninge og familiesammenførte udlændinge, hvor der kan være behov for flere forskellige indsatser i kommunen.

Det betyder, at kommunen i forbindelse med udarbejdelsen af integrationskontrakten for den enkelte udlænding forpligtes til at anlægge et helhedsorienteret syn, når mål og indsatser for den enkelte skal besluttes.

Det indebærer, at i de tilfælde, hvor kommunen vælger at tilbyde en udlænding med komplekse og sammensatte problemer, at andre kommunale indsatser og mål kan indarbejdes i integrationskontrakten, skal integrationskontrakten understøtte en sammenhængende indsats, hvor den beskæftigelsesrettede indsats skal tage hensyn til de andre indsatser, som iværksættes på andre forvaltningsområder i form af f.eks. social støtte, sundhedsrettede tilbud m.v.

Hvis der er tale om en familie, hvor flere medlemmer af familien modtager indsatser i kommunen, skal der i videst muligt omfang tages højde for den samlede families forhold og behov, herunder også mindreårige børns og unges behov for særlig støtte. I de tilfælde, hvor der f.eks. er eller skal iværksættes foranstaltninger for et barn eller en ung i medfør af servicelovens § 52 og der i den forbindelse udarbejdes en handleplan efter servicelovens § 140, kan mål og indsatser herfra, der vedrører forældrene, indarbejdes i integrationskontrakten. Det betyder, at der skal tages hensyn til barnets eller den unges behov for særlig støtte og de fastsatte mål for barnet eller den unge, jf. servicelovens § 140, når indsatsen for udlændingen fastlægges i integrationskontrakten. Det bemærkes, at integrationskontrakten efter integrationslovens § 19 vedrører den enkelte udlænding, men ikke direkte et evt. barn eller en ung i familien. Det betyder, at integrationskontrakten alene kan

omfatte de elementer af en handleplan, der vedrører forældrene og dermed aldrig kan erstatte en handleplan efter servicelovens § 140 vedrørende barnet eller den unge.

Med kommunernes mulighed for, at indsatser og mål fra andre sektorområder kan indarbejdes i integrationskontrakten, skal der i forbindelse med tilrettelæggelsen af integrationskontrakten tages hensyn til og i videst muligt omfang gøres plads til igangsatte eller kommende indsatser på andre sektorområder.

I overensstemmelse med de almindelige krav til afgørelser m.v. i bl.a. forvaltningsloven og retssikkerhedsloven skal en afgørelse være skriftlig og begrundet, medmindre afgørelsen fuldt ud giver personen medhold. Disse krav gælder ligeledes, når borgeren er tilbudt og ikke har afvist at få udarbejdet Én plan eller en samlet integrationskontrakt, der skal medvirke til at sikre en sammenhængende indsats på tværs af forvaltninger og lovgivning.

4. Forholdet til reglerne om persondatabeskyttelse

For at kommunerne kan arbejde systematisk med Én plan, er der behov for dels at kunne udsøge borgere, der er i målgruppen for at få tilbudt én plan, dels at kunne dele data på tværs af kommunale forvaltninger med henblik på at kunne udarbejde Én plan i samarbejde med borgeren.

Kommunerne skal således have mulighed for at kunne samkøre eksisterende data for at identificere målgruppen af borgere, der modtager indsatser fra forskellige kommunale forvaltninger for derefter at kunne vurdere, om det er hensigtsmæssigt for borgeren at få udarbejdet Én plan i stedet for sektorspecifikke planer.

Samtidig skal kommunerne have mulighed for at dele oplysninger om borgeren på tværs af forvaltninger og myndighedsområder med det formål at kunne koordinere indsatserne og tilbyde en mere helhedsorienteret indsats.

Det påtænkes, at der skabes hjemmel herfor ved at benytte bemyndigelsen i § 5, stk. 3, i forslaget til databeskyttelseslov, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 68 som fremsat. Det fremgår således af forslaget § 5, stk. 3, 1 pkt., at vedkommende minister efter forhandling med justitsministeren og inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 23 som udgangspunkt kan fastsætte nærmere regler om, at personoplysninger af offentlige myndigheder må viderebehandles til andre formål, end de oprindeligt var indsamlet til, uafhængigt af formålenes forenelighed. Den foreslåede bestemmelse kan ifølge bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2017-2018, A, L 68 som fremsat, side 174f anvendes til eksempelvis videregivelse af oplysninger indenfor en kommune og udsøgning af borgere, der modtager ydelser på tværs af forvaltninger. Der henvises i øvrigt om anvendelsen af forordningens artikel 23 om begrænsning af rettighederne til s. 400-404 i betænkning nr. 1565/2017 om databeskyttelsesforordningen.

Den foreslåede bestemmelses 2. og 3. pkt. indeholder enkelte undtagelser hertil. Det følger således af § 5, stk. 3, 2. pkt., at 1. pkt. ikke finder anvendelse på behandling af oplysninger i medfør af § 10. Det følger endvidere af 3. pkt., at for så vidt angår helbredsoplysninger og genetiske data som nævnt i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, som er indsamlet i medfør af lovens § 7, stk. 3, eller i medfør af sundhedslovgivningen, finder 1. pkt. alene anvendelse i det omfang,

formålet med den videre anvendelse af disse oplysninger er foreneligt med det formål, disse personoplysninger oprindeligt var indsamlet til.

Det bemærkes i den forbindelse, at helbredsoplysninger mv., som er indsamlet efter sundhedslovgivningen eller i medfør af § 7, stk. 3, i forslag til databeskyttelsesloven, ikke på nuværende tidspunkt indgår i En plan. En kommende bekendtgørelse vil således ikke omfatte helbredsoplysninger mv., som er indsamlet efter sundhedslovgivningen eller efter § 7, stk. 3 i databeskyttelsesloven. Såfremt sådanne oplysninger skal indgå i En plan, vil det skulle ske inden for rammerne af sundhedslovens gældende regler om tavshedspligt og videregivelse af helbredsoplysninger mv., jf. afsnit 2.3.5 ovenfor.

Som beskrevet i afsnit 2.3.3 kan borgeren eller familien til enhver tid afvise, at få udarbejdet En plan fremfor særskilte planer. Således frabeder borgeren sig, at oplysninger om borgerens indsatser og tilbud m.v. deles mellem kommunale forvaltninger og myndighedsområder.

Al behandling af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen, herunder de heri indeholdte krav til god databehandlingskik i forhold til f.eks. opbevaring og sletning af data.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indebærer i sig selv ikke administrative konsekvenser for det offentlige. De kortsigtede administrative omkostninger for kommunerne vil afhænge af omfanget og måden, hvorpå kommunerne vælger at arbejde med En plan.

I takt med øget brug af og erfaring med En plan kan arbejdet med En plan – foruden et væsentligt kvalitetsløft for borgeren – have en betydelig positiv administrativ konsekvens for det offentlige, idet kommunerne vil kunne udarbejde En plan, frem for flere forskellige sektorspecifikke planer. Muligheden for at systemunderstøtte En plan vil blive afdækket nærmere, hvilket ligeledes kan bidrage til, at arbejdet med En plan styrkes yderligere.

Forslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for regionerne eller staten.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Der er ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Der forventes ingen negative administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Der er ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget berøres af databeskyttelsesforordning og den heraf følgende § 5, stk.

3, i forslaget til databeskyttelseslov, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 68 som fremsat. Lovforslaget skal hermed følge de af forordningen udstukne retningslinjer for samtykke og datadeling.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget indebærer i sig selv ikke administrative konsekvenser for det offentlige. I takt med øget brug af og erfaring med Én plan kan arbejdet med Én plan – foruden et væsentligt kvalitetsløft for borgeren – have en betydelig positiv administrativ konsekvens for det offentlige, idet kommunerne vil kunne udarbejde Én plan frem for flere forskellige sektorspecifikke planer.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Der forventes positive administrative konsekvenser for borgeren. Borgeren vil skulle forholde sig til Én plan, fremfor flere adskilte sektorspecifikke planer.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget har som sådan intet forhold til EU-retten. Men arbejdet med Én plan indebærer, at kommunerne får mulighed for at udsøge borgere, der modtager indsatser på tværs af	

	<p>forvaltninger samt udveksle data om personer, der skal have Én plan i stedet for særskilte sektorspecifikke planer.</p> <p>Forslaget berøres derfor af databeskyttelsesforordningen og § 5, stk. 3, i forslaget til databeskyttelseslov, jf. Folketingstiden- de 2017-18, A, L 68 som fremsat. Lovforslaget vil følge de af forordningen udstukne retningslinjer for samtykke og datade- ling.</p>	
<p>Er i strid med de fem principper for implemente- ring af erhvervs- rettet EU- regulering /Går videre end mini- mumskrav i EU- regulering (sæt X)</p>	<p>Ja</p>	<p>Nej</p> <p>X</p>

Til § 1

Til nr. 1

Efter § 1 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, varetages kommunalbestyrelsens opgaver efter loven i jobcentre, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. I loven dækker begrebet jobcenter også en eventuel særskilt enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for uddannelseshjælpsmodtagere m.fl.

Reglerne i kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. beskriver, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for beskæftigelsesindsatsen, og at jobcenteret varetager indsatsen, bortset fra visse tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen kan vælge, at indsatsen eller en funktion varetages eller henlægges til en anden eller særskilt enhed end jobcenteret.

Det foreslås, at § 1 a, stk. 2, ændres, således at begrebet jobcenter også dækker en anden enhed i kommunen, der varetager indsatsen over for personer, der er omfattet af § 2, og som skal have Én plan, jf. den foreslåede bestemmelse i § 30 b og den foreslåede bestemmelse i § 13 e i lov om sygedagpenge.

Det betyder, at beskæftigelsesindsatsen for disse personer kan flyttes til en anden enhed, herunder også funktionen som koordinerende sagsbehandler, og at der kan træffes afgørelser efter loven samt lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i den nye enhed.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3. om den foreslåede ordning og bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 2.

Til nr. 2

Det fremgår af overskriften til kapitel 9 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kapitlet omhandler »Min Plan« og rehabiliteringsplan.

Det foreslås, at overskriften ændres til »Min Plan«, rehabiliteringsplan og Én plan. Herved præciseres det, at kapitlet også indeholder regler om Én plan.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3. om den foreslåede ordning og til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 3.

Til nr. 3

Efter gældende § 27 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal personer omfattet af lovens § 2, have en plan »Min Plan«, inden der igangsættes en indsats efter loven. Lovens § 2 definerer de målgrupper, som kan få eller skal have en indsats efter loven, og omfatter bl.a. personer, der modtager ydelser som følge af hel eller delvis ledighed og sygdom samt personer, som visiteres til et ressourceforløb m.v. Indsatsen kan bl.a. være aktiviteter og tilbud efter lovens kapitel 9 b-12 om mentorstøtte, vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik herunder nytteindsats samt ansættelse med løntilskud.

For unge modtagere af uddannelseshjælp, dagpengemodtagere og integrationsydelsesmodtagere, som er under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddan-

nelse, bortset fra integrationsydelsesmodtagere, som er omfattet af integrationsprogrammet, der skal have et uddannelsespålæg, fremgår uddannelsespålægget som en del af »Min Plan«.

»Min Plan« herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, beskriver, hvordan mulighederne for at få varig beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked kan forbedres. Planen beskriver desuden personens beskæftigelses- eller uddannelsesmål, afhængig af, om formålet med indsatsen for personen er beskæftigelse eller uddannelse, og i planen angives de tilbud, der gives til personen samt begrundelse herfor, medmindre personen er enig i tilbuddet, eller tilbuddet er inden for områder med behov for arbejdskraft. »Min Plan« skal revideres, hvis dette er begrundet i personens situation, eller hvis der er væsentligt ændrede forudsætninger på arbejdsmarkedet, som gør en revision hensigtsmæssig.

Efter gældende § 28 i loven, kan planen tillige indeholde aktiviteter, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på, at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov. Muligheden gælder for en række målgrupper, som ikke er job- eller uddannelsesparate.

For revalidender skal planen indeholde en beskrivelse af mulighed for optagelse på en uddannelse og for endelig erhvervsmæssig placering. Hvis planen indeholder virksomhedsrettede tilbud, skal planen tillige angive, hvordan virksomheden deltager i forløbet, samt jobcenterets bistand til virksomheden.

Efter gældende §§ 29-30, i loven, skal der udarbejdes en »Min Plan«, inden der afgives et tilbud efter loven, og en allerede udarbejdet plan skal revideres, hvis der gives et nyt tilbud.

En person har ret til at få udarbejdet en »Min Plan«, hvis personen beder om det. Dagpengemodtagere, som har opbrugt deres ret til jobrettet uddannelse efter lovens kapitel 8 a, har desuden ret til at få udarbejdet en »Min Plan« med henblik på yderligere uddannelse, hvis personen ønsker det.

Efter gældende § 30 a i loven, skal personer, som skal have behandlet deres sag i rehabiliteringsteamet, have en rehabiliteringsplan. Rehabiliteringsplanen består dels af en forberedende del, som udarbejdes for alle, dels af en indsatsdel, som udarbejdes for personer, der er visiteret til et ressourceforløb, et jobafklaringsforløb eller sygedagpengemodtagere, der er visiteret til kategori 3.

Rehabiliteringsplanen udarbejdes i samarbejde med personen. Kommunen udarbejder rehabiliteringsplanens forberedende del, som danner grundlag for sagens behandling i teamet.

Den forberedende del skal indeholde uddannelses- og beskæftigelsesmål, en beskrivelse af den enkelte persons beskæftigelsesmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, herunder dokumentation for den forudgående indsats på disse områder, og den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, som sker på baggrund af en konsultation.

Det er den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, der udarbejder indsatsdelen, som beskriver den tværfaglige indsats på baggrund af teamets indstil-

ling. Indsatsdelen skal indeholde personens beskæftigelses- og uddannelsesmål samt en plan for, hvilke indsatser fra de forskellige forvaltninger og myndigheder der skal iværksættes for at bringe den enkelte person i et ressourceforløb tættere på arbejdsmarkedet.

De nærmere regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 1297 af 9. november 2016 om en aktiv beskæftigelsesindsats med senere ændringer og i bekendtgørelse nr. 996 af 29. juni 2016 om rehabiliteringsplan og rehabiliteringsteamets indstilling om ressourceforløb, fleksjob, førtidspension m.v.

Det foreslås, at der i loven indsættes en ny § 30 b. Formålet er at understøtte en sammenhængende og helhedsorienteret indsats i Én plan for borgere med komplekse og sammensatte problemstillinger, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed.

Det foreslås således i § 30 b, stk. 1, 1. pkt., at for personer omfattet af § 2, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan der i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, og rehabiliteringsplanens indsatsdel udarbejdes Én plan.

Det betyder, at jobcenteret får mulighed for at erstatte de forskellige særskilte planer med Én plan, hvis det vurderes hensigtsmæssigt. Jobcenteret får således en vis fleksibilitet, idet jobcenteret kan tilrettelægge arbejdet med en koordineret indsats og plan for de målgrupper, der lokalt vurderes at have størst gavn heraf.

I vurderingen af om en person har komplekse og sammensatte problemer kan bl.a. indgå personens behov for indsatser på tværs af sektorområder. Det kan tillige indgå i vurderingen, om personens familie har komplekse og sammensatte problemer, som med fordel kan understøttes gennem Én plan for familien.

Det foreslås i § 30 b, stk. 1, 2. pkt., at personen kan afvise at der udarbejdes Én plan i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg eller rehabiliteringsplanens indsatsdel.

I det tilfælde, at borgeren ikke ønsker Én plan, vil personen således fortsat være berettiget til planer efter lovgivningen, som f.eks. »Min Plan« eller rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Jobcenterets beslutning om at udarbejde Én plan er alene en processuel beslutning og berører ikke de tilbud og indsatser, som personen har ret til efter de gældende regler. Beslutningen om at udarbejde Én plan er således ikke en forvaltningsretlig afgørelse, og personen kan ikke klage over jobcenterets beslutning. Borgeren kan som hidtil klage over de tilbud, der indgår i Én plan.

Det foreslås i § 30 b, stk. 2, at Én plan erstatter »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, og rehabiliteringsplanens indsatsdel. Én plan indeholder personens beskæftigelsesrettede indsats og indsatser på tværs af sektorområder, herunder børne- og socialområdet m.v.

Det betyder, at Én plan træder i stedet for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, eller rehabiliteringsplanens indsatsdel, og at personens tilbud

og indsatser skal fremgå af Én plan. De tilbud og indsatser, som personen skal deltage i som led i den beskæftigelsesrettede indsats skalsåledes fremgå af personens Én plan sammen med de indsatser, som er givet i regi af de øvrige sektorlovgivninger, som f.eks. sociale indsatser.

Det bemærkes i den forbindelse, at udarbejdelsen af Én plan ikke ændrer på, at tilbud og indsatser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats gives med et beskæftigelses- eller uddannelsesrettet sigte.

Det bemærkes også, at kommunerne fortsat har pligt til at registrere og indberette skal indberette om indsatser m.v. i overensstemmelse med kapitel 10 i bekendtgørelse nr. 1451 af 11. november 2017 om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet, herunder beskæftigelsesmål m.v. Dog fritages kommunerne fra at indberette data om planbeskrivelse, jf. § 42, stk. 1, nr. 9 i, i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet, i Én plan.

Det foreslås i § 30 b, *stk. 3*, at når der udarbejdes Én plan i stedet for »Min Plan« fraviges §§ 27-30. Når der udarbejdes Én plan i stedet for rehabiliteringsplanens indsatsdel fraviges § 30 a, stk. 1 og 5, for så vidt angår rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Det betyder, at jobcenteret kan fravige de krav, der i gældende regler stilles til udarbejdelse og revision af »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, og rehabiliteringsplanens indsatsdel, hvis jobcenteret i stedet udarbejder Én plan for personen. Det gælder bl.a. reglerne om indhold i »Min Plan« og andre særskilte planer, f.eks. at planen skal angive de tilbud, som personen skal have efter loven og om, at tilbud skal begrundes. Det vil sige, at oplysningerne om personens indsats fremover skal indgå i Én plan i stedet for »Min Plan«, rehabiliteringsplanens indsatsdel og andre særskilte planer efter loven, når der udarbejdes Én plan. Jobcenteret vil dermed kunne give personer, som har komplekse og sammensatte problemer Én plan, som indeholder personens indsatser efter loven.

Det bemærkes i den forbindelse, at revalidender, personer i jobafklaringsforløb, ressourceforløb og sygedagpengemodtagere, der er visiteret til kategori 3, fortsat skal have udarbejdet rehabiliteringsplanens forberedende del. Det er således alene reglerne for udarbejdelse og revision af rehabiliteringsplanens indsatsdel, der fraviges, hvis jobcenteret udarbejder Én plan for personen.

I overensstemmelse med de almindelige krav til afgørelser m.v. i bl.a. forvaltningsloven og retssikkerhedsloven, skal en afgørelse være skriftlig og begrundet, medmindre afgørelsen fuldt ud giver personen medhold. Disse krav gælder dermed fortsat, når jobcenteret giver tilbud m.v. i beskæftigelsesindsatsen til personer, som har Én plan.

Det foreslås i § 30 b, *stk. 4*, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. §§ 68 c og 68 g, udarbejder Én plan for de personer, der deltager i ressourceforløb eller jobafklaringsforløb.

Den foreslåede ændring indebærer, at det fortsat er den koordinerende sagsbehandler, der udarbejder planen for personer i ressourceforløb eller personer, som har ret til jobafklaringsforløb.

Det betyder, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler skal udarbejde Én plan sammen med personen, varetage den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med personen, sørge for, at Én plan justeres efter personens aktuelle situation og behov samt bistå personen med at gennemføre Én plan, herunder realisere uddannelses- og beskæftigelsesmål.

Forslaget indebærer ingen ændringer af den koordinerende sagsbehandlers opgaver. Den koordinerende sagsbehandler kan inddrage faglig kompetence fra øvrige forvaltninger i forbindelse med udarbejdelsen af Én plan. Det bemærkes i den forbindelse, at kommunen er forpligtet til at oplyse sagen i tilstrækkeligt omfang og sikre, at sektorlovgivningerne overholdes.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3.

Til nr. 4

Efter § 31, stk. 1, i loven fastsætter beskæftigelsesministeren nærmere regler efter dette kapitel, herunder om indhold og udformning af »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg» og rehabiliteringsplanen, herunder hvordan rehabiliteringsplanen indgår i personens »Min Plan« på Jobnet, samt procedurer for udarbejdelse af disse planer og om, hvordan planerne skal bidrage til at udvikle og afklare personens arbejdsevne. Beskæftigelsesministeren kan herudover fastsætte nærmere regler om mulighed for at fravige kravene til indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 30 a, stk. 3, i sager, hvor det er åbenbart formålsløst at udvikle arbejdsevnen, og i sager, hvor borgeren søger om førtidspension. Desuden kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om mulighed for at fravige kravene til indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del, jf. § 30 a, stk. 3, i sager om jobafklaringsforløb og i sygedagpengesager visiteret til kategori 3, jf. § 12 i lov om sygedagpenge.

Med hjemmel i bestemmelsen er der fastsat nærmere regler om bl.a. indhold og udformning af »Min Plan« herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg, og rehabiliteringsplanen, herunder om indhold i rehabiliteringsplanens forberedende del. De nærmere regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 1297 af 9. november 2016 om en aktiv beskæftigelsesindsats med senere ændringer samt bekendtgørelse nr. 996 af 29. juni 2016 om rehabiliteringsplan og rehabiliteringsteamets indstilling om resourceforløb, fleksjob, førtidspension m.v.

I bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats er der bl.a. fastsat regler om, at »Min Plan« skal indeholde oplysninger om beskæftigelses- eller uddannelsesmål, tilbud, eventuelle test og andre aktiviteter, samt om at for uddannelsespålæg efter loven, skal »Min Plan« indeholde oplysninger om frist for uddannelsespålæggets trin. Der er videre fastsat regler om, at når der er udarbejdet eller revideret en »Min Plan«, gør jobcenteret planen og tilbud samt eventuelle test og andre aktiviteter heri tilgængelige for personen digitalt via Jobnet, og om visse målgrupper har pligt til at gøre sig bekendt med og kvittere for tilbud, eventuelle test og andre aktiviteter i »Min Plan« digitalt på Jobnet.

I bekendtgørelse om rehabiliteringsplan og rehabiliteringsteamets indstilling om resourceforløb, fleksjob, førtidspension m.v., er der bl.a. fastsat regler om indholdet i rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren fremover fastsætter regler om muligheden for at fravige disse regler, når der udarbejdes Én plan. Med hjemmel i bemyndigelsen vil der bl.a. blive fastsat regler om at fravige de krav, der stilles til indhold og udformning samt procedurer for »Min Plan«, herunder »Min Plan« med uddannelsespålæg og rehabiliteringsplanens indsatsdel, så oplysningerne om personens indsats fremover kan indgå i Én plan i stedet for »Min Plan« og andre særskilte planer efter loven. Jobcenteret vil dermed kunne give personer, som har komplekse og sammensatte problemer, Én plan, som indeholder personens indsats efter loven.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.3.

Til nr. 5

Bestemmelsen i § 68 c, stk. 2, fastslår, at funktionen som gennemgående og koordinerende sagsbehandler kan overdrages til en anden enhed i kommunen end jobcenteret, jf. § 6, stk. 4, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås at ændre henvisningen til § 6, stk. 5, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Ændringen er en konsekvensrettelse af lovforslagets § 4, nr. 2, hvor det foreslås at indsætte et nyt stykke i § 6 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Forslaget er en præcisering og indebærer ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3. og de specielle bemærkninger til lovforslagets § 4, nr. 2.

Til nr. 6

Bestemmelsen i § 68 g, stk. 3, fastslår, at funktionen som gennemgående og koordinerende sagsbehandler kan overdrages til en anden enhed i kommunen end jobcenteret, jf. § 6, stk. 4, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Det foreslås at ændre henvisningen til § 6, stk. 5, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Ændringen er en konsekvensrettelse af lovforslagets § 4, nr. 2, hvor det foreslås at indsætte et nyt stykke i § 6 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Forslaget er en præcisering og indebærer ikke indholdsmæssige ændringer.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3. og de specielle bemærkninger til lovforslagets § 4, nr. 2.

Til § 2

Til nr. 1

Efter § 47, stk. 1, 2. pkt., fremgår det, at revalideringen tilrettelægges således, at beskæftigelsesmålet for »Min Plan«, jf. § 50 så vidt muligt rettes mod områder, hvor der er gode eller rigtig gode beskæftigelsesmuligheder.

Med lovforslagets § 2, nr. 1, foreslås, at der i § 47, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »Min Plan«: »eller Én plan«.

Ændringen er en konsekvensrettelse af lovforslagets § 1.

Til nr. 2

Det fremgår af overskriften før § 50, at bestemmelsen omhandler »Min Plan« ved revalidering.

Med den foreslåede bestemmelse ændres overskriften til »Min Plan« eller Én plan ved revalidering.

Dette er en konsekvensrettelse, som følge af de foreslåede ændringer af lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 3

Efter § 50 udarbejder kommunen i samarbejde med revalidenden en »Min Plan«, jf. § 27 og § 28, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, når det erhvervs-mæssige sigte er afklaret for den pågældende.

Med lovforslagets § 2, nr. 3, foreslås efter beskæftigelsesindsats at indsætte »eller Én plan efter § 30 b i samme lov«.

Ændringen er en konsekvens som følge af lovforslagets § 1, nr. 3, hvor det foreslås, at jobcenteret i stedet for »Min Plan« kan udarbejde Én plan til personer, som er omfattet af målgrupperne i § 2, og som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed.

Det betyder, at kommunen kan udarbejde Én plan for revalidender med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3. og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 4

Jobcenteret kan som en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3, udarbejde Én plan i stedet for »Min Plan«.

Med lovforslagets § 2, nr. 4, foreslås at tilføje som stk. 2 til § 50, at for personer, som modtager revalideringsydelse, og som har fået Én plan, jf. § 30 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, bliver personens »Min Plan« erstattet af Én plan.

Ændringen er en konsekvens som følge af lovforslagets § 1, nr. 3, hvor det foreslås, at jobcenteret i stedet for »Min Plan« kan udarbejde Én plan til personer, som er omfattet af målgrupperne i § 2, og som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed.

Det betyder, at revalidenden i stedet for »Min Plan« kan få udarbejdet Én plan. Den foreslåede ændring skal sikre, at det ikke får konsekvenser for personens ydelse, hverken i forhold til betingelserne for at modtage revalideringsydelse, at revalidendens indsats fremgår af Én plan i stedet for »Min Plan«.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3. og bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 3.

Til nr. 5

Efter § 51, stk. 1, fremgår det, at forudsat at revalideringen sker i overensstemmelse med en fastlagt »Min Plan«, jf. § 27 og § 28, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, modtager revalidenden hjælp i form af revalideringsydelse efter § 52, mindste overenskomstmæssige praktik-, elev- eller lærlingeløn eller mindste overenskomstmæssige løn eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde.

Med lovforslagets § 2, nr. 5, foreslås det, at der i § 51, stk. 1, efter beskæftigelsesindsats tilføjes »eller Én plan efter § 30 b i samme lov«.

Det betyder, at forudsat at revalideringen sker i overensstemmelse med Én plan, modtager revalidenden hjælp i form af revalideringsydelse, mindste overenskomstmæssige praktik-, elev- eller lærlingeløn eller mindste overenskomstmæssige løn eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.3. og bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 3.

Til nr. 6

Efter § 51, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, er det en betingelse for revalideringsydelsen, jf. § 51, stk. 1, nr. 1-3, at revalideringen sker i overensstemmelse med en fastlagt »Min Plan«, jf. § 27 og § 28, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Med lovforslagets § 2, nr. 6, foreslås det, at der indsættes et nyt stk. 2 i § 51, hvoraf det fremgår, at for revalidender, der har fået udarbejdet Én plan i stedet for »Min Plan«, er det en betingelse for, at revalidenden kan modtage hjælp som anført i stk. 1, nr. 1-3, at Én plan indeholder en beskrivelse af revalidendens mulighed for optagelse på en uddannelse og for endelig erhvervsmæssig placering fremgår af Én plan.

Det betyder, at de gældende krav for at få udbetalt revalideringsydelse efter kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik også fremover vil være gældende for revalidender, der får udarbejdet Én plan. De indsatser, som skal indgå i revalideringen, skal indgå i »Min Plan« eller Én plan. Hvis Én plan indeholder et tilbud om virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud, skal planen tillige angive, hvordan virksomheden deltager i forløbet samt jobcenterets bistand til virksomheden.

Bestemmelsen skal sikre, at ydelsesniveauet for revalideringsydelsen bevares for revalidender, som får udarbejdet Én plan.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3.

Til nr. 7

Det følger efter § 53 i lov om en aktiv social politik, at revalidenden kun har ret til revalideringsydelsen, hvis den pågældende følger »Min Plan«.

Med lovforslagets § 2, nr. 7, foreslås det, at der efter »Min Plan« tilføjes »eller Én plan.«

Ændringen er en konsekvens som følge af lovforslagets § 2, nr. 3, hvor kommunen kan udarbejde Én plan for revalidender med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed.

Det betyder, at revalidender, der har fået udarbejdet Én plan, kun har ret til revalideringsydelsen, hvis pågældende følger Én plan.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3. og bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 3.

Til nr. 8

Efter § 54 bevarer revalidenden revalideringsydelsen ved kortvarige afbrydelser i revalideringsforløbet, der ikke har betydning for at gennemføre »Min Plan« med hensyn til mål og indhold.

Efter §§ 56 stk. 1, nr. 1. og 2, kan kommunen i forhold til den fastsatte tid forlænge den periode, som revalidenden kan få revalideringsydelse i, hvis revalidenden ikke kan gennemføre »Min Plan« på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller andre helt specielle forhold, eller hvis sygdom, pasning af syge børn eller børn med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, barsel, manglende pasningsmulighed af børn eller særlige sociale forhold midlertidigt forsinker revalidenden i at gennemføre »Min Plan«.

Med lovforslagets § 2, nr. 8, foreslås det, at der i § 54 og i §§ 56 stk. 1, nr. 1 og nr. 2, efter »Min Plan« tilføjes »eller Én plan«.

Det betyder, at revalidenden kan bevare revalideringsydelsen ved kortvarige afbrydelser i revalideringsforløbet, der ikke har betydning for at gennemføre Én plan med hensyn til mål og indhold.

Det betyder ligeledes, at kommunen kan forlænge den periode, som revalidenden kan få revalideringsydelse i, hvis revalidenden ikke kan gennemføre Én plan, jf. de betingelser der fremgår af § 56, stk. 1, nr. 1 og nr. 2

Ændringen er en konsekvens som følge af lovforslagets § 2, nr. 3, hvor kommunen kan udarbejde Én plan for revalidender med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3. og bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 3.

Til nr. 9

Efter § 57, 1. og 2. pkt. må revalidenden ikke have andet arbejde, når »Min Plan« gennemføres. Kommunen kan dog tillade andet arbejde i begrænset omfang, hvis arbejdet kan forenes med »Min Plan«.

Med lovforslagets § 2, nr. 9, foreslås det, at der i § 57, 1. og 2. pkt. efter »Min Plan« tilføjes »eller Én plan«.

Ændringen er en konsekvens som følge af lovforslagets § 2, nr. 3, hvor kommunen kan udarbejde Én plan for revalidender med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed.

Det betyder, at revalidender, der har fået udarbejdet Én plan, ikke må have andet arbejde.

Det betyder endvidere, at kommunen kan tillade andet arbejde i et begrænset omfang, hvis arbejdet kan forenes med Én plan.

Det henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.3. og bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 3.

Til nr. 10

Den gældende § 69 omhandler betingelserne for at modtage ressourceforløbsydelse, når personen deltager i et ressourceforløb efter reglerne i kapitel 6 a. Det fremgår bl.a. af bestemmelsen, at det er en betingelse for at modtage ydelsen, at personen deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden lovgivning, som fremgår af personens rehabiliteringsplan. Hvis personen ikke opfylder betingelserne for ressourceforløbsydelse, skal kommunen vurdere, om personen skal have en sanktion.

Det foreslås at indføre et nyt *stk.* 5 i bestemmelsen, hvor det fastslås, at for personer, som modtager ressourceforløbsydelse, og som har fået Én plan, jf. § 30 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, erstatter Én plan rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 3, hvor det foreslås, at jobcenteret i stedet for »Min Plan« kan udarbejde Én plan til personer, som er omfattet af målgrupperne i § 2, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed.

Det betyder, at personen i stedet for rehabiliteringsplanens indsatsdel kan få udarbejdet Én plan. Den foreslåede ændring skal sikre, at det ikke får konsekvenser for personens ydelse, hverken i forhold til betingelserne for at modtage ressourceforløbsydelse eller i forhold til eventuelle sanktioner, at personens indsats fremgår af én plan i stedet for rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3. og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 11

Det fremgår af § 69, at det er en betingelse for at modtage ressourceforløbsydelse, at personen skal deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen.

I bestemmelserne i § 69 b, § 69 d og § 69 e, er der angivet nogle sanktionsmuligheder, herunder ved udeblivelse fra tilbud i rehabiliteringsplanen uden rimelig grund.

Det foreslås, at det i § 69, stk. 2, nr. 1, § 69, stk. 2, nr. 4, § 69 b, stk. 1, § 69 d, stk. 1, nr. 3, og § 69 e, efter rehabiliteringsplanen tilføjes »eller Én plan«.

Ændringen er en konsekvens som følge af lovforslagets § 1, nr. 3, hvor det foreslås at jobcenteret i stedet for rehabiliteringsplanens indsatsdel kan udarbejde Én plan til personer, som er omfattet af målgrupperne i § 2, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatsene, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. Det betyder, at personen i stedet for rehabiliteringsplan kan få udarbejdet Én plan. De foreslåede ændringer skal sikre, at personen, som får ressourceforløbsydelse, fortsat kan sanktioneres ved f.eks. udeblivelse fra tilbud, som indgår i ressourceforløbet, og som fremgår af Én plan.

I forhold til sanktionering af modtagere af ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a i lov om aktiv socialpolitik, vil det alene være de tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden lovgivning, som kan gives efter gældende regler, som fremover med forslaget kan medføre sanktionering, hvis Én plan ikke følges.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3. og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 12

§ 69 k omhandler betingelserne for at modtage ressourceforløbsydelse, når personen deltager i et jobafklaringsforløb efter reglerne i kapitel 6 b. Det fremgår bl.a. af bestemmelsen, at kommunen har pligt til at vurdere, om personen fortsat opfylder betingelserne for at modtage ressourceforløbsydelse, hvis personen ikke deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen.

Med forslagens § 2, nr. 12, foreslås det at indføre et nyt *stk. 5* i bestemmelsen, hvor det fastslås, at for personer, som modtager ressourceforløbsydelse, og som har fået Én plan, jf. § 30 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, erstatter Én plan rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 3, hvor det foreslås at jobcenteret i stedet for rehabiliteringsplanens indsatsdel kan udarbejde Én plan til personer, som er omfattet af målgrupperne i § 2, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatsene, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed.

Det betyder, at personen i stedet for rehabiliteringsplan kan få udarbejdet Én plan. Den foreslåede ændring skal sikre, at det ikke får konsekvenser for personens ydelse, hverken i forhold til betingelserne for at modtage ressourceforløbsydelse

eller i forhold til eventuelle sanktioner, at personens indsats i jobafklaringsforløbet fremgår af Én plan i stedet for rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3. og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 13

Det fremgår af § 69 k, at det er en betingelse for at modtage ressourceforløbsydelse, at personen skal deltage i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden lovgivning, som fremgår af rehabiliteringsplanen.

I bestemmelserne i § 69 m, § 69 o og § 69 p, er der angivet nogle sanktionsmuligheder, herunder ved udeblivelse fra tilbud i rehabiliteringsplanen uden rimelig grund.

Det foreslås, at der i § 69 k, stk. 2, nr. 1, § 69 k, stk. 2, nr. 4, § 69 m, stk. 1, § 69 o, stk. 1, nr. 3, og § 69 p, efter rehabiliteringsplanen tilføjes »eller Én plan«.

Ændringen er en konsekvens som følge af lovforslagets § 1, nr. 3, hvor det foreslås at jobcenteret i stedet for rehabiliteringsplanens indsatsdel kan udarbejde Én plan til personer, som er omfattet af målgrupperne i § 2, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed.

Det betyder, at personen i stedet for rehabiliteringsplan kan få udarbejdet Én plan. De foreslåede ændringer skal sikre, at personen, som får ressourceforløbsydelse, fortsat kan sanktioneres ved f.eks. udeblivelse fra tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som indgår i jobafklaringsforløbet, og som fremgår af Én plan.

I forhold til sanktionering af modtagere af ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik, vil det alene være de tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller anden lovgivning, som kan gives efter gældende regler, som fremover med forslaget kan medføre sanktionering, hvis den beskæftigelsesrettede indsats i jobafklaringsforløbet, som beskrevet i Én plan ikke følges.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3. og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 14

Efter § 74 a har personer, der er visiteret til et fleksjob efter kapitel 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ret til ledighedsydelse, indtil de ansættes i et fleksjob.. Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, nr. 3, at ledighedsydelsen udgør 89 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., hvis personen på tidspunktet for visitationen til fleksjob deltager i revalidering efter en »Min Plan« efter § 27 og § 28, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Med forslagens § 2, nr. 14, foreslås det i § 74, stk. 2, nr. 3, at indsætte »Én plan efter § 30 b, i samme lov«.

Ændringen er en konsekvens som følge af lovforslagets § 1, nr. 3, hvor det foreslås, at jobcenteret i stedet for »Min Plan« kan udarbejde Én plan til personer, som er omfattet af målgrupperne i § 2, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed.

Ændringen indebærer, at ledighedsydelsen også udgør 89 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb, hvis personen på tidspunktet for visitationen til fleksjob deltager i revalidering efter Én plan, jf. den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 3, om Én plan.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3. og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Til § 3

Til nr. 1

Efter § 13 c, stk. 2, skal kommunen ved den første opfølgningssamtale indgå en aftale om beskæftigelsesmål og beskæftigelsesindsats med sygemeldte, der er visiteret til kategori 2.

Det foreslås at indsætte »jf. dog § 13 e, stk. 1.« i § 13 c, stk. 2.

Bestemmelsen henviser til, at kommunen i stedet for en aftale om beskæftigelsesmål og beskæftigelsesindsats, kan udarbejde Én plan, hvis betingelserne i lovforslagets § 3, nr. 3 er opfyldt.

Ændringen er en konsekvens som følge af at det i lovforslagets § 3, nr. 3, hvor det foreslås, at kommunen i stedet for en aftale om beskæftigelsesmål og beskæftigelsesindsats kan udarbejde Én plan til sygemeldte, som er visiteret til kategori 2, og som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3. og bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 3.

Til nr. 2

Efter § 13 d, stk. 5, i lov om sygedagpenge, skal sygemeldte, der er visiteret til kategori 3, sammen med den gennemgående og koordinerende sagsbehandler udarbejde rehabiliteringsplanens indsatsdel, varetage den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med den sygemeldte, sørge for, at indsatsdelen justeres efter den sygemeldtes aktuelle situation og behov, og bistå den sygemeldte med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder realisere uddannelses- og beskæftigelsesmål.

Det foreslås, at § 13 d, stk. 5, også skal gælde, hvis rehabiliteringsplanens indsatsdel erstattes af Én plan efter lovforslagets § 3, nr. 3.

Det betyder, at for sygemeldte der er visiteret til kategori 3, og hvor rehabiliteringsplanens indsatsdel erstattes af Én plan, skal den gennemgående og koordinerende sagsbehandler sammen med den sygemeldte udarbejde én plan og varetage

den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med den sygemeldte, sørge for, at indsatsdelen justeres efter den sygemeldtes aktuelle situation og behov, og bistå den sygemeldte med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder realisere uddannelses- og beskæftigelsesmål.

Forslaget indebærer ingen ændringer af den koordinerende sagsbehandlers opgaver. Den koordinerende sagsbehandler kan inddrage faglig kompetence fra øvrige forvaltninger i forbindelse med udarbejdelsen af Én plan. Det bemærkes i den forbindelse, at kommunen er forpligtet til at oplyse sagen i tilstrækkeligt omfang, og til at sikre, at sektorlovgivningerne overholdes.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3. og bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 3.

Til nr. 3.

Efter § 13 c, stk. 2, i lov om sygedagpenge, skal kommunen ved første opfølgningssamtale med sygemeldte, der er visiteret til kategori 2, indgå en aftale med den sygemeldte om beskæftigelsesmål og beskæftigelsesindsats. Denne aftale justeres løbende.

Sygemeldte, der er visiteret til kategori 2, og hvor kommunen indgår aftale om beskæftigelsesmål og beskæftigelsesindsats i form af en arbejdspladsbaseret indsats med gradvis tilbagevende, er ikke omfattet af bestemmelserne om »Min Plan« jf. §§ 27-29 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Sygemeldte, der på grund af deres sygdom ikke kan modtage tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er heller ikke omfattet af bestemmelserne om »Min Plan«, jf. §§ 27-29 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, da der ikke er tale om tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Med lovforslagets § 3, nr. 3, foreslås det i en ny § 13 e, at kommunen kan udarbejde Én plan til sygemeldte, som er visiteret til kategori 2 efter § 12, stk. 1, nr. 2, og som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. .

I vurderingen af, om en person har komplekse og sammensatte problemer, kan bl.a. indgå personens behov for indsatser på tværs af sektorområder. Det kan tillige indgå i vurderingen, om personens familie har komplekse og sammensatte problemer, som med fordel kan understøttes gennem Én plan for familien.

Det betyder, at sygedagpengemodtagere, der er visiteret til kategori 2, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, men som ikke er omfattet af bestemmelserne om »Min Plan« jf. §§ 27-29 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, også får mulighed for Én plan.

Det foreslås i § 13 e, *stk. 1 2. pkt.*, at personen kan afvise, at der udarbejdes Én plan i stedet for den aftale, som kommunen indgår med sygemeldte, jf. § 13 c, stk. 2.

I det tilfælde, at borgeren ikke ønsker Én plan, vil personen således fortsat være berettiget til aftalen efter § 13 c, stk. 2.

Det foreslås i § 13 e, stk. 2, at Én plan erstatter den aftale, kommunen indgår med sygemeldte jf. § 13 c, stk. 2. . Én plan kan indeholde den sygemeldtes beskæftigelsesrettede indsats og øvrige indsatser på, herunder f.eks. sociale og sundhedsmæssige indsatser.

Det betyder, at Én plan træder i stedet for den aftale kommunen indgår med den sygemeldte om beskæftigelsesmål og beskæftigelsesindsats, og at personens tilbud og indsatser skal fremgå af Én plan. De tilbud og indsatser, som den sygemeldte skal deltage i som led i den beskæftigelsesrettede indsats vil således fremgå af den sygemeldtes Én Plan sammen med de indsatser, som er givet i regi af de øvrige kommunale forvaltninger, som f.eks. sociale indsatser.

Det foreslås i § 13 e, stk. 3, at når kommunen udarbejder Én plan fraviges § 13 c, stk. 2.

Det betyder, at i de tilfælde hvor sygemeldte der er visiteret til kategori 2 efter § 12, stk. 1, nr. 2, får én plan, skal kommunen ikke længere ved den første opfølgning indgå en aftale med den sygemeldte om beskæftigelsesmål og beskæftigelsesindsats.

Det bemærkes, at kommunen fortsat har pligt til at registrere og indberette oplysninger om indsatser m.v. i overensstemmelse med kapitel 10 i bekendtgørelse nr. 1451 af 11. november 2017 om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet, herunder beskæftigelsesmål m.v. Dog fritages kommunerne fra at indberette data om planbeskrivelse, jf. § 42, stk. 1, nr. 9, i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet, i Én plan.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.3. og bemærkningerne til § 3, nr. 1.

Til § 4

Til nr. 1

I § 6, stk. 1, er der henvist til stk. 2-6.

Som konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 2, hvor det foreslås at indsætte et nyt stykke i § 6, foreslås det at konsekvensrette henvisningen fra stk. 2-6, til stk. 2-7.

Forslaget indeholder ingen indholdsmæssige ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.3 og til de specielle bemærkninger til § 4, nr. 2.

Til nr. 2

Efter § 6, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. varetager jobcenteret beskæftigelsesindsatsen over for borgerne, jf. dog stk. 2-6 og §§ 9-12. I indsatsen skal der være fokus på beskæftigelse, selvforsørgelse og rådighed. Målet for jobcenterets indsats er således at understøtte, at den enkelte borger kommer hurtigst muligt direkte i job. Indsatsen tager udgangspunkt i den

enkeltes ressourcer og i, hvor tæt den enkelte er på arbejdsmarkedet. For unge ydelsesmodtagere uden erhvervskompetencegivende uddannelse går vejen til beskæftigelse via uddannelsespålæg.

Det foreslås i et nyt *stk. 4*, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at indsatsen over for personer, der modtager eller skal modtage *Én Plan*, kan varetages af en anden enhed i kommunen.

Det betyder, at beskæftigelsesindsatsen for disse personer kan flyttes til en anden enhed, herunder også funktionen som koordinerende sagsbehandler, og at der kan træffes afgørelser efter loven samt lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om sygedagpenge i den nye enhed.

Målet er, at indsatsen for borgere med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan samles i en enhed eller forvaltning, som kan være en anden end jobcenteret.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.3.

Til nr. 3.

Det fremgår af den gældende § 6, stk. 4, som med lovforslagets § 4, nr. 2, bliver stk. 5, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at funktionen som gennemgående og koordinerende sagsbehandler for borgere i ressourceforløb og i jobafklaringsforløb, jf. §§ 68 c og 68 g i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og for sygemeldte borgere, jf. § 13 d i lov om sygedagpenge, kan overdrages til en anden enhed i kommunen end jobcenteret. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler fra en anden enhed end jobcenteret kan ikke træffe afgørelser efter beskæftigelseslovgivningen.

Som følge af, at der med lovforslagets § 4, nr. 2, foreslås en ny bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at indsatsen over for personer, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan varetages af en anden enhed i kommunen, når der udarbejdes *Én plan*, foreslås det at præcisere, at den gennemgående og koordinerende sagsbehandler for personer, som har ret til *Én plan*, kan træffe afgørelser efter beskæftigelseslovgivningen.

Præciseringen skal sikre, at den koordinerende sagsbehandler for personer med *Én plan* kan træffe afgørelser efter beskæftigelseslovgivningen på lige fod med øvrige sagsbehandlere fra den enhed i kommunen, som varetager indsatsen for personer, som får eller skal have *Én plan*.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.3. og bemærkningerne til forslaget § 4, nr. 2.

Til § 5

Til nr. 1.

Det fremgår af servicelovens § 54, stk. 2, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om støtte til forældrene under et barn eller en ungs anbringelse uden for

hjemmet. Støtten skal så vidt muligt medvirke til at løse de problemer, der har været årsagen til anbringelsen, og dermed støtte forældrene i at varetage omsorgen for barnet eller den unge. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte en særskilt plan for støtten til forældrene.

Med lovforslagets § 5, nr. 1, foreslås det, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at kravet om en særskilt plan for støtten forældrene, jf. § 54, stk. 2, kan fraviges, og at forældrene i stedet tilbydes, at indholdet i denne plan i stedet indgår i Én plan for forældrene, når der er tale om forældre med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed. For udlændinge omfattet af en integrationskontrakt efter integrationslovens § 19, kan indholdet indgå i kontrakten, jf. integrationslovens § 19 b.

Lovforslaget indebærer ikke ændringer i forældrenes ret til støtte under anbringelsen af et barn eller en ung uden for hjemmet eller i formålet med denne støtte. Kommunalbestyrelsen skal således fortsat træffe afgørelse om støtte til forældrene under anbringelsen, og støtten skal så vidt muligt medvirke til at løse de problemer, der har været årsag til anbringelsen, herunder støtte forældrene i at varetage omsorgen for barnet eller den unge ved en eventuel hjemgivelse, eller støtte forældrene i at kunne udfylde deres forælderrolle også under anbringelsen. Lovforslaget indebærer ingen ændringer i forældrenes ret til tilbud om en støtteperson under anbringelsen, jf. servicelovens § 54, stk. 1, og til anden støtte efter servicelovens § 52, stk. 3, eller efter anden lovgivning. Lovforslaget indebærer heller ikke ændringer i, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte en plan for støtten til forældrene i forbindelse med barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet. Lovforslaget indebærer alene, at indholdet af planen for støtten kan indgå i Én plan eller integrationskontrakten for forældrene frem for, at der udarbejdes en særskilt plan for støtten efter denne bestemmelse. Lovforslaget indebærer ligeledes ingen ændringer i forældrenes adgang til at klage over en afgørelse om støtte i forbindelse med en anbringelse uden for hjemmet.

Forslaget har til formål at understøtte en samlet og helhedsorienteret plan for indsatser til borgere med komplekse problemstillinger, der går på tværs af sektorområder, idet kommunalbestyrelsen får adgang til at tilbyde disse borgere Én plan. Én plan udarbejdes i samarbejde med borgeren og skal samle indsatser og tilbud på tværs af lovgivning og sektorområder. Én plan skal medvirke til at sikre borgeren og myndighederne overblik over og sammenhæng mellem borgerens indsatser f.eks. på tværs af det sociale område, undervisnings- og uddannelsesområdet eller beskæftigelsesområdet. Lovforslaget omfatter et tilbud til forældre med børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet, om at den støtte, forældrene har ret til i forbindelse med anbringelsen efterservicelovens § 54, kan indgå i Én plan for forældrene. Forslaget har videre til formål at understøtte en samlet og helhedsorienteret plan for indsatser over for udlændinge, som er omfattet af reglerne om integrationskontrakt, jf. integrationslovens §§ 19 eller 19 b.

Med den foreslåede bestemmelse kan kommunalbestyrelsen tilbyde, at planen for støtte, frem for at der udarbejdes en særskilt plan for støtten til forældrene i forbindelse med anbringelsen af et barn eller en ung, kan indgå i forældrenes samlede plan for støtte og indsatser på tværs af sektorområder i Én plan eller i integrationskontrakten, hvis forældrene er omfattet af integrationslovens § 16. Én plan kan omfatte begge forældre.

Forældrene kan til enhver tid frabede sig Én plan eller en samlet integrationskontrakt, der samler indsatsen på tværs af sektorområder, jf. lovforslagets § 6, nr. 1. I så fald skal kommunen udarbejde en særskilt plan for støtten til forældrene i forbindelse med anbringelsen efter reglerne i servicelovens § 54, stk. 2.

Såfremt, der udarbejdes Én plan eller støtten til forældrene under anbringelsen indarbejdes i en integrationskontrakt, og den ene eller begge forældre efterfølgende frabeder sig denne samlede plan, vil kommunen herefter hurtigst muligt skulle flytte den del af indholdet af Én plan, der vedrører støtten til forældrene under anbringelsen, til en særskilt plan, jf. § 54, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.3.

Til nr. 2

I servicelovens § 68, stk. 1-10, er der fastsat nærmere regler om ophør af foranstaltninger, herunder om behandling af anmodninger om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiode, når et barn eller en ung er anbragt uden for hjemmet og begæres hjemgivet.

Det er i § 68, stk. 11, fastsat, at kommunalbestyrelsen forud for en hjemgivelse skal revidere handleplanen, jf. § 140, og angive den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen. For unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a, skal revisionen særligt vedrøre, hvordan handleplanens mål om uddannelse og beskæftigelse nås.

Med lovforslagets § 5, nr. 2, foreslås det, at der i servicelovens § 68, stk. 11, hvor der omtales en handleplan efter servicelovens § 140, indsættes en henvisning til relevante dele af Én plan. Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 140, stk. 9.

Med den foreslåede ændring af servicelovens § 68, stk. 11, fastsættes, at når et anbragt barn eller en ung skal hjemgives, skal planen for støtte revideres. Når der er tale om en ung mellem 16 og 18 år, der har Én plan for indsats og støtte på tværs af lovgivning og sektorområder, skal de dele af den samlede plan, der vedrører foranstaltninger efter serviceloven, fortsat revideres inden den unge hjemgives, og planen skal angive den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen. Når der er tale om unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a, skal revision af den unges plan fortsat særligt vedrøre, hvordan målene om, at den unge senest ved afslutningen af sanktionen påbegynder en uddannelse eller kommer i beskæftigelse, jf. § 140, stk. 5, kan nås.

I forhold til forældrene til et anbragt barn eller en ung fastsættes med den foreslåede ændring samtidig, at de dele af forældrenes samlede plan, der vedrører foranstaltninger, der omfatter forældrene, ligeledes skal revideres, inden barnet eller den unge hjemgives, og den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen skal indgå i Én plan eller integrationskontrakten for forældrene.

Ændringen indebærer ingen ændringer i den unges ret til at få revideret planen for støtte i forbindelse med hjemgivelsen, eller i forældremyndighedsindehaveren eller den unges adgang til at klage over en afgørelse om hjemgivelse eller over eventuelle afgørelser om foranstaltninger, der iværksættes i forbindelse med hjemgivelsen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.3.

Til nr. 3-7

I servicelovens § 68, stk. 1-11, er der fastsat nærmere regler om ophør af foranstaltninger om særlig støtte efter § 52, stk. 3, om behandling af anmodninger om hjemgivelse og om hjemgivelsesperiode, når et barn eller en ung er anbragt uden for hjemmet og begæres hjemgivet. Der er videre fastsat regler om revision af handleplanen efter servicelovens § 140 i forbindelse med hjemgivelsen af et barn eller en ung.

Det er fastsat i § 68, stk. 12, at kommunalbestyrelsen i den unges opholdskommune senest 6 måneder før ophør af en anbringelse ved det fyldte 18. år, skal træffe afgørelse om, hvorvidt den unge har behov for efterværn eller opretholdt anbringelse, og i givet fald træffe afgørelse om, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes efter §§ 76 eller 76 a. Inden der træffes afgørelse om efterværn eller opretholdt anbringelse, skal kommunalbestyrelsen i samarbejde med den unge have revideret den unges handleplan. Kommunen skal herunder have taget stilling til den unges videre forløb med hensyn til uddannelse og beskæftigelse samt øvrige relevante forhold med henblik på at sikre en god overgang til voksenlivet for den unge.

For at sikre en koordineret indsats og en hurtig sagsbehandling ved skift i opholdskommune, er det videre fastsat i § 68, stk. 13, at hvis en ung i alderen 18 til 22 år, der har været anbragt indtil sit fyldte 18. år, eller som har haft en fast kontaktperson indtil sit fyldte 18. år, skifter opholdskommune, skal den hidtidige opholdskommune forud for skiftet oversende den unges reviderede handleplan, jf. stk. 12, til den unges nye opholdskommune. Dette gælder dog ikke, hvis der er truffet afgørelse om opretholdt anbringelse efter § 76 a. Det er en forudsætning for oversendelsen af handleplanen, at den unge og forældremyndighedsindehaveren samtykker hertil.

Det er endelig fastsat i § 68, stk. 14, at den nye opholdskommune inden 30 dage fra modtagelsen af den oversendte reviderede handleplan, skal træffe afgørelse om, hvorvidt den unge har behov for støtte efter § 76, og i givet fald træffe afgørelse om, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes. Hvis der iværksættes støtte efter § 76 om efterværn, skal der udarbejdes en ny handleplan, jf. § 140.

For at sikre, at der løbende følges op på, om de iværksatte indsatser har den forventede virkning i forhold til barnets eller den unges udvikling og sikre det fornødne grundlag for justering af indsatsen over for barnet eller den unge, er der i servicelovens § 70 fastsat regler for opfølgning og revision af handleplanen. Når der er iværksat foranstaltninger over for et barn, en ung eller vordende forældre, skal kommunen således efter servicelovens § 70, stk. 1, senest efter 3 måneder vurdere, om indsatsen skal ændres, og om der er behov for at revidere handleplanen, jf. § 140 i serviceloven. Herefter skal kommunen med højst 6 måneders mellemrum foretage denne vurdering. Afgørelsen om revision skal så vidt muligt træffes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år.

Når et barn eller en ung er anbragt uden for hjemmet, skal vurderingen af indsatsen og af behovet for revision af handleplanen efter reglerne i servicelovens § 70, stk. 2, ske på baggrund af det løbende tilsyn med barnet eller den unge og efter

kontakt med forældremyndighedsindehaveren, jf. servicelovens § 148. Vurderingen skal omfatte en stillingtagen til, om der er andre forhold end de hidtil beskrevne i handleplanen, jf. § 140, der er relevante, og i så fald skal disse forhold indgå i en revideret handleplan. Det fremgår videre, at tilsynet skal omfatte mindst to årlige tilsynsbesøg på anbringelsesstedet, hvor kommunen taler med barnet eller den unge. Samtalen skal så vidt muligt finde sted uden, at de ansatte eller plejeforældrene er til stede.

Det fremgår af servicelovens § 70, stk. 3, at revision og vurdering af handleplan og indsats for unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a, særligt skal vedrøre, hvordan det sikres, at den unge kommer i uddannelse eller beskæftigelse. Det skal senest i forbindelse med den første vurdering konkretiseres, hvordan de overordnede mål om uddannelse og beskæftigelse nås i løbet af sanktionen.

Med lovforslagets § 5, nr. 3-7, foreslås det, at der alle steder i servicelovens § 68, stk. 11-14, og § 70, stk. 1-3, hvor der omtales en handleplan efter servicelovens § 140, indsættes henvisninger til Én plan eller relevante dele af Én plan. Der indsættes desuden henvisninger til integrationskontrakten eller relevante dele af integrationskontrakten for udlændinge, jf. integrationslovens §§ 19 og 19 b.

De foreslåede ændringer skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 140, stk. 8 og 9.

De foreslåede ændringer indebærer, at kommunen, når der tilbydes unge mellem 16 og 23 år eller forældre Én plan eller en integrationskontrakt for den samlede indsats over for den unge eller forældrene, og disse unge eller forældre er omfattet af reglerne om handleplaner efter servicelovens § 140, skal kommunerne opfylde de samme krav til indhold, opfølgning på indsatsen og til revision af de relevante dele af Én plan eller integrationskontrakten for den unges eller forældrene, som efter de gældende regler om planer i servicelovens §§ 54 og 140. Det vil være en forudsætning for kommunens anvendelse af Én plan eller en integrationskontrakt til at samle og koordinere formål og indsatser, at den unge mellem 16 og 23 år eller forældremyndighedsindehaveren for den unge under 18 år ikke frabeder sig en sådan samlet plan på tværs af sektorområder. Når der er tale om revision af handleplaner, hvor de dele af barnets eller den unges handleplan, der vedrører forældrene indgår i Én plan eller i en integrationskontrakt for forældrene, vil det være en forudsætning, at forældrene ikke har frabedt sig, at indsatser på tværs af lovgivning og sektorområder samles i Én plan eller integrationskontrakten. I de tilfælde hvor et barn eller en ung har en handleplan efter reglerne i servicelovens § 140, kan barnets eller den unges handleplan indgå som et element i en families samlede plan, under forudsætning af, at barnets eller den unges del af den samlede plan kan udskilles som et selvstændigt dokument, bl.a. af hensyn til barnets eller den unges selvstændige rettigheder efter serviceloven, der f.eks. indebærer, at handleplanen skal udleveres til et barn eller en ung over 12 år, i forbindelse med en afgørelse om foranstaltninger, der er omfattet af servicelovens §§ 167 og 168 om klageadgang.

Forslaget har til formål at understøtte en samlet og helhedsorienteret plan for indsatser til borgeren på tværs af sektorområder, idet kommunalbestyrelsen får adgang til at tilbyde borgere med komplekse problemer Én plan. I stedet for Én plan kan udlændinge omfattet af integrationslovens § 16 tilbydes at indsatser på tværs af lovgivning og sektorområder samles i integrationskontrakten, jf. lov-

forslagets § 6, nr. 1. Muligheden for tilbud om en integrationskontrakt til unge under 18 år omfatter alene unge, uledsagede udlændinge, jf. integrationslovens § 16, stk. 8. Én plan eller en integrationskontrakt udarbejdes i samarbejde med borgeren og skal samle indsatser og tilbud på tværs af lovgivning og sektorområder. Én plan skal medvirke til at sikre borgeren og myndighederne overblik over og sammenhæng mellem borgerens indsatser f.eks. på tværs af det sociale område, beskæftigelsesområdet eller undervisnings- og uddannelsesområdet.

Med den foreslåede ændring af § 68, stk. 12, skal kommunen, når der er udarbejdet Én plan eller en integrationskontrakt for unge mellem 16 og 23 år, i samarbejde med den unge revidere den unges plan, og herunder i forhold til efterværn eller opretholdt døgnophold efter servicelovens §§ 76 eller 76 a og i forhold til den unges videre forløb i forhold til uddannelse og beskæftigelse samt øvrige relevante forhold. Den foreslåede bestemmelse indebærer alene, at kravet om revision også omfatter de relevante dele af den samlede plan for de unge, der har Én plan eller en integrationskontrakt.

Med de foreslåede ændringer af servicelovens § 68, stk. 13, foreslås, at kommunen for unge, der har været anbragt indtil det fyldte 18. år, eller som har haft en fast kontaktperson indtil det fyldte 18. år, ved skift i den unges opholdskommune skal oversende den unges handleplan eller relevante dele af Én plan eller integrationskontrakten for unge, der er omfattet heraf, jf. integrationslovens § 16, stk. 8, til den nye opholdskommune. Den foreslåede bestemmelse indebærer ingen ændringer i kommunens pligt til at oversende de relevante dele af planen til den nye opholdskommune. Kommunen skal videre fortsat indhentes samtykke fra den unge og forældremyndighedsindehaveren til at oversende relevante dele af Én plan eller af integrationskontrakten til den nye opholdskommune.

Med den foreslåede ændring af servicelovens § 68, stk. 14, foreslås fastsat, at kommunen skal revidere relevante dele af den unges plan, når der træffes afgørelse om efterværn efter servicelovens § 76. Bestemmelsen omfatter unge, der har Én plan eller en integrationskontrakt, der samler indsatser og støtte på tværs af lovgivning og sektorområder og den foreslåede ændring indebærer, at kommunen frem for at udarbejde en ny handleplan, skal revidere de dele af den unges samlede plan, der er relevante i forhold til afgørelsen om efterværn og med fokus på at sikre den unge en god overgang til en selvstændig tilværelse i forhold til uddannelse, beskæftigelse og øvrige relevante forhold.

Med de foreslåede ændringer af servicelovens § 70, stk. 1, foreslås fastsat, at kommunen skal revidere relevante dele af Én plan eller en integrationskontrakt, når kommunen har tilbudt forældrene eller den unge, der er fyldt 16 år, en sådan samlet plan frem for en handleplan, jf. § 140. Med de foreslåede ændringer af servicelovens § 70, stk. 1, vil kravene til vurdering af indsatsen og revision af planen være de samme, uanset om der udarbejdes en handleplan efter servicelovens § 140, eller om indholdet samles i Én plan eller integrationskontrakten. Det er en forudsætning, at forældrene, den unge eller forældremyndighedsindehaveren for den unge ikke frabeder sig en samlet plan for indsatser og støtte på tværs af lovgivning og sektorområder.

Med de foreslåede ændringer af servicelovens § 70, stk. 2, foreslås fastsat, at kommunen fortsat skal vurdere behovet for at revidere handleplanen eller skal vurdere behovet for at revidere relevante dele af Én plan eller integrationskontrak-

ten for anbragte børn og unge på baggrund af det løbende tilsyn med barnet eller den unge. Det foreslås videre fastsat, at vurderingen skal omfatte en stillingtagen til, om andre forhold end de allerede beskrevne er relevante, og at disse i så fald skal indgå i barnets eller den unges reviderede handleplan eller i en revision af relevante dele af Én plan eller integrationskontrakten. Bestemmelsen finder anvendelse for anbragte unge mellem 16 og 18 år, som har Én plan eller en integrationskontrakt efter integrationslovens § 16, stk. 8. Den foreslåede ændring indebærer ingen ændringer i, at tilsynet med det anbragte barn eller den unge skal omfatte mindst to årlige tilsynsbesøg på anbringelsesstedet, hvor kommunen taler med barnet eller den unge, eller i, at samtalen så vidt muligt skal finde sted uden tilstedeværelse af ansatte eller andre fra anbringelsesstedet.

Med den foreslåede ændring af servicelovens § 70, stk. 3, foreslås fastsat, at der for unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a, fortsat skal ske en vurdering og revision af handleplanen eller skal foretage en vurdering og revision af relevante dele af Én plan eller af integrationskontrakten. Denne vurdering og revision skal fortsat særligt vedrøre, hvordan det sikres at den unge kommer i uddannelse eller beskæftigelse. Ændringen af bestemmelsen finder anvendelse for unge, som har Én plan, og for unge, uledsagede udlændinge, som har en integrationskontrakt efter integrationslovens §§ 19 og 19 b. Den foreslåede ændring indebærer ingen ændringer i, at det senest i forbindelse med den første vurdering skal konkretiseres, hvordan de overordnede mål om uddannelse og beskæftigelse, jf. servicelovens § 140, stk. 5, kan nås i løbet af sanktionen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.3

Til nr. 8

Efter servicelovens § 70 skal kommunalbestyrelsen følge op på de foranstaltninger, der er iværksat efter servicelovens § 52, stk. 3.

Det fremgår af servicelovens § 70, stk. 4, at når kommunalbestyrelsen efter servicelovens § 54, stk. 2, har fastsat en særskilt plan for støtten til forældrene til et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet, skal kommunalbestyrelsen tilbyde at revidere denne plan, når der er behov for det. Det er videre fastsat, at kommunalbestyrelsen senest 3 måneder efter, at barnet eller den unge er blevet anbragt uden for hjemmet, skal tilbyde en revision af planen, og at der herefter med højst 12 måneders mellemrum skal foretages en vurdering af, om der er behov for at tilbyde revision af planen.

Med lovforslagets § 5, nr. 8, foreslås, reglerne om revision af planen for støtten til forældrene under anbringelsen af et barn eller en ung affattet således, at der sikres sammenhæng til lovforslagets § 5, nr. 1, hvor det foreslås fastsat, at kravet om den særskilte plan for støtten kan fraviges og at støtten i stedet kan indgå i Én plan eller en integrationskontrakt for forældrene. Det foreslås i den forbindelse, at når forældrenes plan for støtte under anbringelsen af et barn eller en ung indgår i Én plan eller i en integrationskontrakt, jf. lovforslagets § 5, nr. 1, skal kommunen tilbyde at revidere de dele af forældrenes samlede plan, der vedrører støtte til forældre under et barns anbringelse, når der er behov for det. Kommunalbestyrelsen skal således senest 3 måneder efter, at barnet eller den unge har fået ophold uden for hjemmet, tilbyde en sådan revision af de dele af den samlede plan, der vedrører støtte til forældrene under anbringelsen, uanset om der er tale om en særskilt

plan, eller støtten indgår i Én plan eller en integrationskontrakt for den ene eller begge forældre. Kommunen skal herefter med højst 12 måneders mellemrum foretage en vurdering af, om der er behov for at tilbyde en revision af de dele af forældrenes sammenhængende plan, der vedrører støtte i forbindelse med anbringelsen.

Lovforslaget indebærer ingen ændringer i forældrenes ret til støtte i forbindelse med anbringelsen af et barn eller en ung uden for hjemmet eller i forældrenes ret til en plan for denne støtte. Lovforslaget indebærer heller ingen ændringer i kommunalbestyrelsens pligt til at revidere planen for støtte til forældrene under anbringelsen, når der vurderes at være behov herfor, uanset om planen for støtten indgår i Én plan eller i en integrationskontrakt, der samler støtte og indsatser over for forældrene på tværs af lovgivning og områder, eller om der udarbejdes en særskilt plan for støtten, jf. § 54, stk. 2.

Med den foreslåede formulering af lovforslagets § 5, nr. 8, skal kommunalbestyrelsen således tilbyde forældrene en revision af planen for støtten efter behov, uanset om planen for støtten til forældrene i forbindelse med anbringelsen af et barn eller en ung udarbejdes som en særskilt plan, jf. de gældende regler i servicelovens § 54, stk. 2, eller som en del af en samlet plan for støtten, jf. lovforslagets § 5, nr. 1. Denne revision skal ligeledes, uanset om der udarbejdes en særskilt plan for støtten eller af indholdet heraf indgår i Én plan eller i en integrationskontrakt for den samlede støtte til borgeren, også fremover første gang skal tilbydes senest 3 måneder efter anbringelsen og herefter med højst 12 måneders mellemrum. Der er med lovforslaget således ikke tiltænkt indholdsmæssige ændringer i forhold til planen for støtten til forældrene i forbindelse med barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet.

Forslaget har til formål at understøtte en samlet og helhedsorienteret plan for indsatser til borgeren på tværs af sektorområder, idet kommunalbestyrelsen får adgang til at tilbyde borgere med komplekse problemer Én plan. Én plan udarbejdes i samarbejde med borgeren og skal samle indsatser og tilbud på tværs af lovgivning og sektorområder, og skal dermed medvirke til at sikre borgeren og myndighederne overblik over og sammenhæng mellem borgerens indsatser f.eks. på tværs af det sociale område, integrationsområdet eller beskæftigelsesområdet. Lovforslaget omfatter et tilbud til forældre til børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet, at den støtte forældrene har ret til i forbindelse med anbringelsen, jf. servicelovens § 54, kan indgå i Én plan eller i en integrationskontrakt, jf. integrationslovens §§ 19 og 19 b. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.3. i de almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede formulering af servicelovens § 70, stk. 4, vil indholdet af planen for støtten til forældrene og kravene til revision og opfølgning på støtten til forældrene i forbindelse med barnets eller den unges anbringelse være de samme, uanset om der udarbejdes en særskilt plan, eller om indholdet samles i Én plan eller i en integrationskontrakt, jf. integrationslovens §§ 19 og 19 b. Der henvises til bemærkningerne til § 5, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.3

Til nr. 9

Efter servicelovens § 140, stk. 7, skal relevante dele af handleplanen, som er udar-

bejdet i forhold til den valgte indsats over for barnet eller den unge, udleveres til tilbuddet, når et barn eller en ung anbringes på et anbringelsessted efter servicelovens § 66 eller visiteres til et behandlingstilbud for stofmisbrugere efter servicelovens § 101.

Efter servicelovens § 141, stk. 5, skal relevante dele af handleplanen, som er udarbejdet i forhold til den valgte indsats over for borgeren, udleveres til tilbuddet, når en person visiteres til et socialt døgntilbud efter servicelovens §§ 107-110 eller til et behandlingstilbud for stofmisbrugere efter servicelovens § 101.

Med lovforslagets § 5, nr. 9, foreslås, at relevante dele af handleplanen eller af Én plan eller integrationskontrakten, jf. integrationslovens §§ 19 og 19 b, skal udleveres til tilbuddet når en ung mellem 16 og 23 år, jf. lovforslagets § 5, nr. 10, anbringes på et anbringelsessted efter servicelovens § 66, når en ung eller voksen visiteres til et behandlingstilbud for stofmisbrugere efter servicelovens § 101, og når voksne visiteres til et socialt døgntilbud efter servicelovens §§ 107-110. Adgangen til tilbud om en integrationskontrakt til unge under 18 år omfatter alene unge, uledsagede udlændinge, jf. integrationslovens § 16, stk. 8.

Det er en forudsætning, at den unge, forældremyndighedsindehaveren for den unge, eller den voksne borger ikke har takket nej til at modtaget en tværgående og sammenhængende plan for indsatsen i form af Én plan eller en integrationskontrakt, jf. integrationslovens §§ 19 og 19 b.

Lovforslaget skal sikre, at der er samme pligt til at udlevere relevante oplysninger fra Én plan eller integrationskontrakten, som efter de gældende regler om udlevering af relevante dele af borgeren, der er nødvendige for indsatsen over for unge og voksne til anbringelsesstedet, behandlingstilbuddet eller det sociale tilbud. Forslaget medfører, at det konkrete tilbud, som barnet eller den unge anbringes i eller som den voksne visiteres til, kan få nærmere oplysninger om borgerens forhold.

Én plan eller integrationskontrakten vil på samme måde som handleplaner efter de gældende regler i servicelovens §§ 140 og 141 i hvert enkelt tilfælde kunne indeholde oplysninger om den konkrete unge eller voksnes rent private forhold. Det kan f.eks. være om pågældendes helbredsmæssige forhold, sociale problemer m.v.

Det er vigtigt, at de enkelte tilbud kender til den unge, der er anbragt eller visiteret til et behandlingstilbud for stofmisbrugere, eller den visiterede voksnes konkrete forhold for på det bedste mulige grundlag at kunne påse, at pågældende får den nødvendige og rette indsats. Kommunalbestyrelsens udlevering af evt. oplysninger om en konkret ung eller voksens rent private forhold sker derfor med henblik på at sikre, at borgerens behov for hjælp er tilstrækkeligt oplyst.

Kommunalbestyrelsens videregivelse af relevante dele af Én plan eller af en integrationskontrakt til tilbuddet vil medføre, at konkrete oplysninger om rent private forhold vedrørende den unge eller voksne, som oplysningerne i planen vedrører, bliver undergivet databehandling, som er omfattet af persondataloven, idet oplysningerne kan vedrøre den unges evt. sociale problemer eller helbredsmæssige forhold. Disse oplysninger vil i så fald kunne være omfattet af persondatalovens §§ 6-8. En videregivelse af de nævnte oplysninger om den unge eller voksne i relevante dele af Én plan eller integrationskontrakt kan i den forbindelse ske inden for rammerne af persondatalovens videregivelsesregler, jf. § 8, stk. 3, idet videregivel-

sen er et nødvendigt led i at muliggøre, at borgeren får den rette indsats i tilbuddet.

Kommunalbestyrelsens videregivelse af oplysninger til tilbuddet må aldrig gå ud over, hvad der i det konkrete tilfælde må anses for nødvendigt til brug for tilbuddets indsats over for borgeren. Det er derfor kun de dele af den enkelte plan eller integrationskontrakten, som i det konkrete tilfælde anses for relevante og nødvendige i forhold til den konkrete indsats, der skal ydes til borgeren, der af kommunalbestyrelsen må udleveres til det konkrete tilbud.

Hvis andre dele af planen ikke vurderes at være nødvendig til brug for tilbuddets gennemførelse af den konkrete indsats, må den efter forslaget ikke udleveres af kommunalbestyrelsen.

Kommunalbestyrelsen skal således i hvert enkelt tilfælde foretage en konkret vurdering af oplysningerne i planen eller integrationskontrakten i forbindelse med en evt. udlevering af disse til det konkrete tilbud.

Både kommunalbestyrelsens udlevering af oplysninger til tilbuddet om den unge eller voksne og tilbuddets efterfølgende behandling af disse oplysninger skal i hvert enkelt tilfælde leve op til persondatalovens regler, herunder de grundlæggende krav til databehandlingen, jf. persondatalovens § 5 og lovens regler om oplysningspligt og under iagttagelse af persondatalovens almindelige regler om oplysningspligt, jf. lovens §§ 28 og 29.

Til nr. 10

Efter servicelovens § 140, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen udarbejde en handleplan, inden der træffes afgørelse om støtte efter servicelovens §§ 52, 76 eller 76 a. Betyder hensynet til barnet eller den unge, at man ikke kan afvente udarbejdelsen af en handleplan, inden der iværksættes en foranstaltning, er en kortfattet angivelse af formålet med foranstaltningen tilstrækkelig. Kommunalbestyrelsen skal da snarest muligt og senest inden 4 måneder opstille en handleplan. Kommunalbestyrelse skal efter § 140, stk. 2, for unge med et behandlingskrævende stofmisbrug i samarbejde med den unge og dennes familie udarbejde en handleplan for den behandling, der skal iværksættes og for den nødvendige støtte til den unge.

En handleplan skal efter servicelovens § 140, stk. 3, angive formålet med indsatsen, og hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet. Handleplanen skal tage udgangspunkt i resultaterne af den børnefaglige undersøgelse jf. servicelovens § 50. Handleplanen skal i forhold til de problemer, der er afdækket i den børnefaglige undersøgelse, indeholde konkrete mål i forhold til barnets eller den unges trivsel og udvikling i overensstemmelse med det overordnede formål med støtten, jf. servicelovens § 46. For unge, der er fyldt 16 år, skal handleplanen desuden opstille konkrete mål for den unges overgang til voksenlivet og herunder konkrete mål i forhold til uddannelse og beskæftigelse.

Handleplanen skal efter servicelovens § 140, stk. 4, videre angive indsatsens forventede varighed. Når et barn eller en ung er anbragt uden for hjemmet, jf. § 52, stk. 3, nr. 7, og § 58, skal handleplanen desuden angive, hvilke former for støtte der selvstændigt skal iværksættes over for familien i forbindelse med, at barnet eller den unge opholder sig uden for hjemmet, og efter barnet eller den unges

hjemgivelse.

For unge, der er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a, skal handleplanen, jf. servicelovens § 140, stk. 5, indeholde en konkret plan for, hvornår den unge snarest muligt og senest når sanktionen afsluttes påbegynder en uddannelse eller kommer i beskæftigelse.

Efter servicelovens § 140, stk. 6, kan der udarbejdes en samlet handleplan for flere børn i en familie. Det er en forudsætning, at den samlede handleplan tager højde for børnenes individuelle forhold.

Efter servicelovens § 140, stk. 7, skal relevante dele af en handleplan udleveres til tilbuddet, når et barn eller en ung anbringes på et anbringelsessted efter servicelovens § 66 eller visiteres til et behandlingstilbud for stofmisbrugere efter servicelovens § 101.

Den foreslåede bestemmelse § 140, stk. 8, i lovforslagets § 5, nr. 10, vil medføre, at kommunalbestyrelsen for borgere med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, kan træffe beslutning om at tilbyde forældre, at de elementer af barnets eller den unges handleplan, jf. § 140, stk. 1, 3-4 og 6, der vedrører forældrene, kan indgå som elementer i forældrenes Én plan eller i forældrenes integrationskontrakt, jf. integrationslovens §§ 19 og 19 b.

Lovforslagets forslag til § 140, stk. 8, indebærer, at når et barn eller en ung modtager særlig støtte efter § 52, stk. 3, § 76 eller § 76 a, kan kommunalbestyrelsen tilbyde forældrene, at de dele af barnets eller den unges handleplan, som vedrører forældrene, kan indgå i Én plan eller i en integrationskontrakt, der samler forældrenes indsatser og tilbud på tværs af lovgivning og områder. Lovforslaget medfører ingen ændringer i indsatserne, jf. servicelovens § 52, stk. 3, § 76 eller § 76 a, til kravene til indholdet eller til revision af handleplanen, jf. servicelovens §§ 70 og 140, uanset om der udarbejdes en handleplan efter de gældende regler i servicelovens § 140, eller om de dele af handleplanen, som vedrører forældrene, indgår i Én plan eller en integrationskontakt for en af eller begge forældrene eller familien. Lovforslaget indebærer ligeledes ingen ændringer i forældrenes eller barnets eller den unge, der er fyldt 12 års ret til at klage over handleplanen, jf. servicelovens § 166.

Lovforslaget indebærer videre, at når en ung mellem 16 og 23 år har en handleplan efter reglerne i § 140, stk. 1,2 eller 5, kan kommunalbestyrelsen tilbyde den unge og dennes forældre, at indholdet af den unges handleplan samles i Én plan, på tværs af lovgivning og områder. På samme måde kan kommunen jf. integrationslovens § 16, stk. 8, tilbyde unge, uledsagede flygtninge under 18 år en integrationskontrakt, som efter lovforslagets § 6, nr. 1, også kan samle indholdet af den unges handleplan. Lovforslaget indebærer ingen ændringer i indsatserne over for den unge, jf. § 52, stk. 3, § 76 eller § 76, til kravene til indholdet eller til revision af handleplanen, jf. servicelovens §§ 70 og 140, uanset om der udarbejdes en handleplan efter de gældende regler i servicelovens § 140, eller indholdet indgår i Én plan eller en integrationskontrakt for den unge mellem 16 og 23 år. Lovforslaget indebærer desuden ingen ændringer i reglerne om handleplaner for børn og unge frem til det fyldte 16. år, når der iværksættes foranstaltninger efter servicelovens § 52, stk. 3, eller en ung under 16 år er idømt en sanktion efter straffelovens § 74 a. I

disse tilfælde skal der fortsat udarbejdes en handleplan for barnet eller den unge efter reglerne i servicelovens § 140, stk. 1-5 og 7. Lovforslaget indebærer desuden ingen ændringer i den unges og forældremyndighedsindehaverens adgang til at klage over en afgørelse om foranstaltninger efter servicelovens § 52, stk. 3, eller §§ 76 og 76 a.

Forslaget har til formål at understøtte en samlet og helhedsorienteret plan for indsatser til forældre med komplekse problemstillinger på tværs af sektorområder, idet kommunalbestyrelsen får adgang til at tilbyde disse borgere Én plan eller en integrationskontakt, jf. lovforslagets § 6, nr. 6. Én plan eller en integrationskontrakt skal udarbejdes i samarbejde med borgeren og skal samle indsatser og tilbud på tværs af lovgivning og sektorområder, og skal dermed medvirke til at sikre borgeren og myndighederne overblik over og sammenhæng mellem borgerens indsatser f.eks. på tværs af det sociale område, integrationsområdet, undervisningsområdet eller beskæftigelsesområdet. I forhold til forældre til børn og unge, der modtager støtte efter forældre til børn og unge, der modtager særlig støtte jf. servicelovens § 52, stk. 3, vil forslaget indebære, at kommunen kan tilbyde forældrene at de dele af barnets eller den unges handleplan, der vedrører forældrene, kan indgå i Én plan eller en integrationskontrakt for forældrene. I de tilfælde hvor et barn eller en ung har en handleplan efter reglerne i servicelovens § 140, og det vurderes relevant at udarbejde Én plan som en samlet plan for familien, kan barnets eller den unges handleplan indgå som et element i familiens samlede plan. Det vil være en forudsætning, at barnets eller den unges del af den samlede plan kan udskilles som et selvstændigt dokument, bl.a. af hensyn til barnets eller den unges selvstændige rettigheder efter serviceloven, der f.eks. indebærer, at handleplanen skal udleveres til et barn eller en ung over 12 år, i forbindelse med en afgørelse om foranstaltninger, der er omfattet af servicelovens §§ 167 og 168 om klageadgang.

Tilbuddet om Én plan eller en samlet integrationskontrakt kan gives, når kommunalbestyrelsen vurderer, at der kan være behov for at sikre den tværgående koordination, så de indsatser, der iværksættes, ses i sammenhæng. Det kan f.eks. være for at sikre, at indsatser og opfølgning på beskæftigelsesområdet ikke står i vejen for forældrenes muligheder for at deltage i familiebehandling efter servicelovens bestemmelser om særlig støtte til børn og unge.

Forældrene kan frabede sig Én plan eller en samlet integrationskontrakt, der alene er et tilbud til borgeren. I så fald skal kommunen udarbejde en handleplan for støtten efter de gældende regler i servicelovens § 140, stk. 1, 3-4 og 6. Såfremt der er udarbejdet Én plan eller en tværgående integrationskontrakt for den ene eller begge forældre, og den ene eller begge forældre efterfølgende frabeder sig Én plan eller denne tværgående integrationskontrakt, skal kommunen herefter hurtigst muligt sikre, at barnets eller den unges handleplan opfylder kravene til handlingsplaner, jf. § 140, stk. 1, 3, 4 og 6.

Med den foreslåede § 140, stk. 9, foreslås der fastsat en adgang til, at kommunalbestyrelsen kan tilbyde unge mellem 16 og 23 år, som har en handleplan efter servicelovens § 140, stk. 1-5 eller 7, at indholdet af denne plan kan indgå i Én plan. For uledsagede mindreårige udlændinge, der er omfattet af integrationslovens § 16, stk. 9, kan handleplanen indgå i integrationskontrakten, jf. integrationslovens §§ 19 og 19 b. Der kan særligt for unge mellem 16 og 23 år være behov for at sikre en sammenhængende og helhedsorienteret indsats på tværs af undervisnings- og uddannelsesområdet, beskæftigelses- og socialområdet, som kan medvirke til at

sikre den unge en god overgang til et selvstændigt voksenliv. Adgangen til et tilbud om en tværgående integrationskontrakt til unge under 18 år, jf. lovforslagets § 6, nr. 1, omfatter alene unge, uledsagede udlændinge, jf. integrationslovens § 16, stk. 8.

Såfremt den unge mellem 16 og 23 år er anbragt uden for hjemmet eller visiteret til behandlingstilbud for stofmisbrugere efter servicelovens § 101 skal kommunen, jf. servicelovens § 140, stk. 7, udlevere relevante dele af den unges handleplan eller relevante dele af Én plan eller af integrationskontrakten til anbringelsesstedet eller behandlingstilbuddet. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 5, nr. 9. Den unge og forældremyndighedsindehaveren(-e) for den unge, vil med den foreslåede bestemmelse kunne frabede sig Én plan eller en integrationskontrakt efter integrationslovens §§ 19 og 19 b. I så fald skal kommunen udarbejde en handleplan for støtten til den unge efter de gældende regler i servicelovens § 140, stk. 1-5 og 7. Såfremt der er udarbejdet Én plan eller en tværgående integrationskontrakt for den unge, og den unge eller forældremyndighedsindehaveren(-e) for den unge efterfølgende frabeder sig Én plan eller en integrationskontrakt efter integrationslovens §§ 19 og 19 b, skal kommunen herefter hurtigst muligt sikre, at den unges handleplan opfylder kravene til handlingsplaner, jf. § 140, stk. 1-7.

Den foreslåede ændring af servicelovens § 140 indebærer ingen ændringer i forældremyndighedsindehaverens eller den unges adgang til at klage over en afgørelse om støtte, jf. servicelovens §§ 166 og 167, eller ændringer i forældremyndighedsindehaverens adgang til at klage over en handleplan for barnet eller den unge.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.3

Til nr. 11

Efter servicelovens § 136, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen udarbejde handleplaner i overensstemmelse med § 141 for personer, for hvem der foretages magtandvendelse efter servicelovens §§ 125-129.

Efter servicelovens § 141, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen som et led i indsatsen skønne, om det er hensigtsmæssigt at tilbyde at udarbejde en handleplan for indsatsen, når der ydes hjælp til personer under folkepensionsalderen. Ved vurderingen skal der tages hensyn til borgerens ønske om en handleplan samt karakteren og omfanget af indsatsen.

Efter servicelovens § 141, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen tilbyde at udarbejde en handleplan, når hjælpen ydes til personer med betydeligt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller personer med alvorlige sociale problemer, der ikke eller kun med betydelig støtte kan opholde sig i egen bolig, eller som i øvrigt har behov for betydelig støtte for at forbedre de personlige udviklingsmuligheder.

Handleplanen skal efter servicelovens § 141, stk. 3, angive formålet med indsatsen, hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet, den forventede varighed af indsatsen og særlige forhold vedrørende boform, beskæftigelse, personlig hjælp, behandling, hjælpemidler m.v. Handleplanen bør udarbejdes ud fra borgerens forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med denne, jf. § servicelovens 141, stk. 4. Det fremgår endvidere af § 141, stk. 5, at når handleplanen indebærer, at en person visiteres til et social døgntilbud efter §§ 107-110 i serviceloven eller et behandlingstilbud for stofmisbrugere efter § 101 i serviceloven, skal relevante dele af

handleplanen udleveres til tilbuddet. Kommunalbestyrelsens forpligtelser gælder ikke for personer, der tilbydes anonym, ambulans behandling af stofmisbrug efter § 101a i serviceloven, jf. servicelovens § 141, stk. 6.

Med lovforslagets § 5, nr. 11, foreslås, at kommunalbestyrelsen kan træffe beslutning om at tilbyde borgeren, at handleplanen efter serviceloven § 141, stk. 1-6, kan indgå i Én plan, når der er tale om borgere med komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejde flere planer for indsatser, og der er et koordinationsbehov forbundet hermed. For udlændinge omfattet af integrationslovens § 19, kan handleplanen indgå i integrationskontrakten, jf. §§ 19 og 19 b i integrationsloven.

Lovforslaget indebærer, at når kommunalbestyrelsen efter § 141, stk. 1, skønner, at det er hensigtsmæssigt at tilbyde at udarbejde en handleplan til personer under folkepensionsalderen, kan kommunalbestyrelsen tillige tilbyde borgeren, at handleplanen kan indgå i Én plan eller i en tværgående integrationskontrakt, når der er tale om borgere med komplekse og sammensatte problemer, hvor kommunen kan eller skal udarbejde flere planer, og der er et koordinationsbehov forbundet med indsatserne.

Lovforslaget indebærer, at når kommunalbestyrelsen efter servicelovens § 141, stk. 2, tilbyder personer med betydelig nedsat fysisk og psykisk funktionsevne, personer med alvorlige sociale problemer eller personer, som i øvrigt har behov for betydelig støtte for at forbedre de personlige udviklingsmuligheder, en handleplan, kan kommunalbestyrelsen samtidig tilbyde borgeren, at handleplanen kan indgå i Én plan eller en tværgående integrationskontrakt, når der er tale om borgere med komplekse og sammensatte problemer, hvor kommunen kan eller skal udarbejde flere planer, og der er et koordinationsbehov forbundet med indsatserne. Lovforslaget medfører ingen ændringer i handleplanens formål og indhold, jf. servicelovens § 141, stk. 3, og handleplanen skal fortsat udarbejdes ud fra borgerens forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med borgeren, jf. serviceloven § 141, stk. 4. Endelig skal relevante dele af handleplanen fortsat udleveres til sociale døgntilbud eller behandlingstilbud for stofmisbrugere, hvis handleplanen indebærer, at en person visiteres hertil, jf. servicelovens § 141, stk. 5, og bemærkningerne til lovforslagets § 5, nr. 9, ligesom der heller ikke ændres på, at kommunalbestyrelsens forpligtelser til at udarbejde handleplan ikke gælder for personer, der tilbydes anonym ambulans behandling for stofmisbrug, jf. § 141, stk. 6.

Forslaget har til formål at understøtte en samlet og helhedsorienteret plan for indsatser til borgeren på tværs af sektorområder, idet kommunalbestyrelsen får adgang til at tilbyde borgere med komplekse problemer Én plan eller en tværgående integrationskontrakt, for udlændinge omfattet af integrationslovens § 19. Én plan eller en integrationskontrakt udarbejdes i samarbejde med borgeren og skal samle indsatser og tilbud på tværs af lovgivning og sektorområder, og skal dermed medvirke til at sikre borgeren og myndighederne overblik over og sammenhæng mellem borgerens indsatser f.eks. på tværs af det sociale område, uddannelsesområdet eller beskæftigelsesområdet.

Med den foreslåede ændring af servicelovens § 141 gives der mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan tilbyde borgere, der modtager hjælp eller støtte efter serviceloven, og hvor der udarbejdes en plan for indsatsen, at handleplanen kan indgå i Én plan eller i en tværgående integrationskontrakt, jf. lovforslagets § 6, nr.

1. Tilbuddet kan gives, når kommunalbestyrelsen vurderer, at der er tale om borgere med komplekse problemstillinger, der er i målgruppen for støtte og tilbud efter forskellige lovgivninger, herunder i målgruppen for flere sektorspecifikke planer. Formålet kan f.eks. være at sikre, at indsatser og opfølgning på beskæftigelsesområdet ses i sammenhæng og koordineres med indsatser på socialområdet som f.eks. misbrugsbehandling, så der sikres en helhedsorienteret og koordineret indsats, og at der ikke er unødigt overlappende indsatser i de tilfælde, hvor borgeren f.eks. tilbydes mentor efter beskæftigelseslovgivningen samt socialpædagogisk bistand eller tilbud om støttekontaktperson efter serviceloven.

Borgeren kan til enhver tid frabede sig Én plan eller en tværgående integrationskontrakt, der alene er et tilbud til borgeren. I så fald skal kommunen tilbyde at udarbejde en handleplan for støtten efter de gældende regler i servicelovens § 141, stk. 1-6.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.3.

Til § 6

Kommunalbestyrelsen skal efter integrationslovens § 16 tilbyde alle voksne, nyankomne flygtninge og familiesammenførte udlændinge et integrationsprogram. Integrationsprogrammet består af danskuddannelse, jf. integrationslovens § 21, og beskæftigelsesrettede tilbud, jf. integrationslovens § 23.

Integrationsprogrammets indhold fastlægges i en integrationskontrakt, der udgør den koordinerende ramme for indsatsen, og den skal være indgået inden en måned efter kommunalbestyrelsens overtagelse af integrationsansvaret for udlændingen jf. integrationslovens § 19. Integrationskontrakten indgås mellem udlændingen og kommunalbestyrelsen på grundlag af en samlet vurdering af den enkelte udlændings situation og behov med henblik på, at udlændingen hurtigst muligt og så vidt muligt inden for 1 år opnår ordinær beskæftigelse. I vurderingen skal blandt andet indgå udlændingens individuelle færdigheder og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov. Hvis opnåelse af ordinær beskæftigelse ikke umiddelbart er et realistisk mål, tilrettelægges indholdet af kontrakten med henblik på, at udlændingen forbedrer sine muligheder for senere at opnå tilknytning til arbejdsmarkedet.

Til nr. 1

Efter den forslåede bestemmelse i § 1, kan kommunalbestyrelsen for udlændinge omfattet af § 16, som har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, tilbyde at lade mål og indsatser fra andre sektorområder indgå i integrationskontrakten efter § 19 med henblik på at skabe sammenhæng i den samlede indsats for udlændingen. Således kan den samlede indsats tilrettelægges under hensyntagen til eventuelle børn og unge i familiens behov for særlig støtte. Indarbejdelse af mål og indsatser fra andre sektorområder kan ske i forbindelse med udarbejdelse af integrationskontrakten, jf. § 19, eller i forbindelse med opfølgning på kontrakten efter § 20.

Det indebærer, at kommunerne kan vælge at tilbyde en udlænding, der har komplekse og sammensatte problemer, hvor der kan eller skal udarbejdes flere planer

for indsatserne, og hvor der er et koordinationsbehov forbundet hermed, at indsatsen og mål fra andre sektorområder kan indgå i integrationskontrakten.

Det overordnede mål med integrationsprogrammet er fortsat, at udlændingen hurtigst muligt og så vidt muligt inden for 1 år opnår ordinær beskæftigelse. Det indebærer, at for en udlænding, der er visiteret jobparat, vil tilbud efter integrationsloven fortsat skulle tilrettelægges som en kontinuerlig virksomhedsrettet indsats med maksimalt 6 uger imellem hvert virksomhedsrettet tilbud jf. integrationslovens § 17 a, 2. pkt. For en aktivitetsparat udlænding skal indsatsen tilrettelægges efter en konkret vurdering af udlændings forudsætninger og behov. Det indebærer endvidere, at der fortsat er krav om, at virksomhedsrettet tilbud skal have en varighed på gennemsnitligt mindst 15 timer om ugen.

I de tilfælde, hvor kommunen vælger at tilbyde en udlænding, at mål og indsats fra andre sektorområder kan indarbejdes i integrationskontrakten, skal integrationsindsatsen tilrettelægges under hensyntagen til eventuelle børn og unge i familiens behov for særlig støtte. Det betyder, at programmet og øvrige indsats over for forældrene skal tage højde for den samlede families forhold og behov, herunder også mindreårige børns og unges behov for særlig støtte og eventuelle iværksatte indsats i forhold hertil.

Det foreslås, at udlændingen kan afvise, at få mål og indsats fra andre sektorområder indarbejdet i integrationskontrakten.

Det betyder, at hvis en udlænding ikke ønsker, at mål og indsats fra andre sektorområder skal indarbejdes i integrationskontrakten, så kan kommunen ikke indarbejde andre mål og indsats i integrationskontrakten, udover dem der allerede er lovhjemmel til i integrationsloven.

Endelig foreslås det, at mål og indsats fra andre sektorområder, kan indarbejdes i integrationskontrakten enten i forbindelse med selve udarbejdelsen af integrationskontrakten eller i forbindelse med den løbende opfølgning på integrationskontrakten.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, jf. afsnit 3.3.3.

Til § 7

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2018

Forslagets § 1 om ændringer i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal ikke kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, da lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovens § 135, ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Forslagets § 2 om ændringer i lov om aktiv socialpolitik skal ikke kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, da lov om aktiv socialpolitik, jf. lovens § 118, ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Forslagets § 3 om ændringer i lov om sygedagpenge skal ikke kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, da lov om sygedagpenge, jf. lovens § 83, ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Forslagets § 4 om ændringer i lov om organisering af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal ikke kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, da lov om organisering af beskæftigelsesindsatsen, jf. lovens § 69, ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Forslagets § 5 om ændringer i serviceloven skal ikke kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, da serviceloven, jf. servicelovens § 196, ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Forslagets § 5 om ændringer i integrationsloven skal ikke kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, da integrationsloven, jf. lovens § 68, ikke gælder for Færøerne og Grønland.